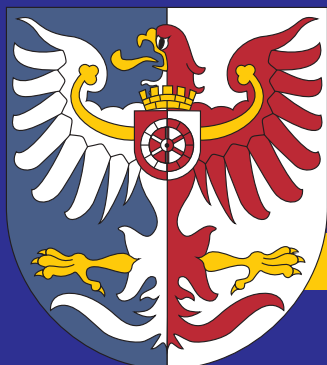

KOLOVRATSKÝ ZPRAVODAJ

číslo 3/2003

ZDARMA

**Nový pavilon
Kolovratské
školky**

Kolovraty dětem

Vážení přátelé,

s přicházejícím podzimem a začátkem školního roku se v Kolovratech opět odehrává řada zajímavých událostí.

Tak především byl slavnostně zahájen provoz v novém pavilonu mateřské školy.

Přes řadu potíží, především finančních, se podařilo stavbu včas dokončit, stihnout začátek školního roku a otevřít tak brány mateřské školy všem zájemcům. Jsem přesvědčen, že je to významné znamení růstu a pozitivního rozvoje naší obce, když přibývá dětí a mladých rodin a obec celkově mládne.

I současný objekt základní školy začíná být pro děti dosti těsný. A tak přes celé léto pokračovaly práce na vytvoření koncepce budoucí nové základní školy a probíhaly přípravné projekční práce.

A ještě do třetice k dětem. Nedávno jste všichni dostali až domů přehled aktivit pro volný čas dětí a mládeže. Máte také takový pocit jako já, že je to úžasné, kolik možností dětí v Kolovratech mají a kolik ochotných lidí se na těchto programech podílí?

Další dlouho připravovanou akcí, na kterou se ovšem nikdy nedostávaly peníze, je rekonstrukce sálu U Boudů. Tento starý hospodský sál, který obec po restitucích v 90tých letech minulého století vykoupila zpět s celým objektem U Boudů, po důkladné opravě opravdu již hodně volal. Toužené se stalo skutkem během letošního léta, slavnostní otevření se uskuteční ve čtvrtek 9. října 2003. Přijďte se potěšit s námi.

Z významných akcí nesmím opomenout tradiční setkání s občany v Lipanech, tentokrát již v nové Rybářské baště. Tato setkání jsou již tradičně zaměřena na diskusi o budoucnosti Lipan, hledání všeho, co nás spojuje a obrušování zbytečných nedorozumění.

A ještě jedna zajímavost. Soukromá společnost rozšiřuje v Kolovratech možnosti pro bezdrátové trvalé připojení na internetovou síť. Možnost přenosu nejen po telefonních linkách bude jistě pro mnohé z nás velkým krokem vpřed. Konkrétní nabídky společnosti, se kterou městská část spolupracuje téměř dva roky, najdete uvnitř tohoto zpravodaje.

Toto a mnohé další se v Kolovratech děje. A děje se to také díky Vám všem, kteří se na práci a životě v Kolovratech podílíte. Díky.

Přátelé, přeji Vám příjemný a teplý podzim a mnoho zajímavých akcí v Kolovratech.

Ing. Marek Ovečka, starosta

Činnost zastupitelstva

Po dobu letních měsíců je počet zasedání omezen. Členové ZMČ se scházejí k mimořádným zasedáním, pokud je třeba projednat neodkladné záležitosti. Tak se tomu stalo i v průběhu uplynulého tříměsíčního období.

6. zasedání ZMČ konané dne 24. června 2003

Usnesení č. 49/2003

K záměru bezúplatného převodu zkolaudovaného vodohospodářského díla na hl. m. Prahu a záměr bezúplatného převodu zkolaudovaného veřejného osvětlení hl. m. Praze

ZMČ odsouhlasilo bezúplatný převod – darování veřejné části kanalizačních a dešťových přípojek a dále veřejného osvětlení v ulici Mladotova. Tyto stavby vybudovalo BD INSTART.

Usnesení č. 50/2003

K záměru bezúplatného převodu – přijetí daru komunikace a zpevněných ploch na městskou část Praha – Kolovraty

BD INSTART daruje MČ komunikace i s chodníky v ulici Mladotova.

Usnesení č. 51/2003

K rozpočtovým změnám a úpravám v roce 2003

Rozpočet MČ byl zvýšen v oblasti příjmů i výdajů o 14,782.500,- Kč.

Usnesení č. 52/2003

K záměru úplatného převodu – prodeje stavebního pozemku parc. č. 1240/44 v k. ú. Kolovraty

ZMČ odsouhlasilo záměr prodeje posledního ze čtyř pozemků na základě výběrového řízení.

Usnesení č. 53/2003

Souhlas s úplatným převodem – prodejem pozemku parc.č. 307/13 v k. ú. Kolovraty

ZMČ odsouhlasilo prodej pozemku pro výstavbu prodejny interiérových dveří, zárubní, bytových doplňků, skladu a administrativního zázemí

firmy na základě vypsaného výběrového řízení.

Usnesení č. 54/2003

K záznamům v pamětní knize (obecní kronice)

Kronikářem p. Langem byl předložen k odsouhlasení záznam událostí za rok 2002 - bez připomínek.

Usnesení č. 55/2003

K převodu prostředků z výsledků hospodaření příspěvkové organizace MŠ Kolovraty v roce 2002 do rezervního fondu.

ZMČ schválilo převod 40 tis. Kč do rezervního fondu.

7. mimořádné zasedání ZMČ konané dne 5. srpna 2003

Usnesení č. 56/2003

K bezúplatnému převodu spoluvlastnického podílu vodohospodářského majetku

ZMČ navázalo na předchozí schválení záměru, a protože ten se obešel bez připomínek, lze převod realizovat.

Usnesení č. 57/2003

K bezúplatnému převodu spoluvlastnického podílu veřejného osvětlení ZMČ neobdrželo žádné připomínky, odsouhlasilo tedy přijetí daru této stavby.

Usnesení č. 58/2003

K bezúplatného převodu spoluvlastnického podílu veřejné komunikace „Mladotova“ BD INSTART městské části.

ZMČ odsouhlasilo dříve přijatý záměr.

Usnesení č. 59/2003

K záměru bezúplatného převodu pozemků zastavěných vodohospodářským majetkem – ČOV Kolovraty. ZMČ odsouhlasilo darování zastavěných pozemků HMP.

Usnesení č. 60/2003

K záměru uzavření smlouvy o věcném břemeni – vedení dálkového optického kabelu Netluky – Benice ZMČ odsouhlasilo záměr úplatného zřízení věcného břemene.

Usnesení č. 61/2003

K úplatnému převodu – prodeji pozemku parc. č. 1240/4 v k. ú. Kolovraty

Protože nebyly doručeny žádné připomínky, odsouhlasilo ZMČ svůj záměr prodeje pozemku pro výstavbu RD na základě výsledků výběrového řízení.

Usnesení č. 62/2003

K uzavření směnné smlouvy mezi a. s. Central Group a MČ Praha – Kolovraty

ZMČ odsouhlasilo výměnu pozemků v lokalitě „Na Července“.

Usnesení č. 63/2003

K závěrečnému protokolu urbanistické studie Lipany ZMČ odsouhlasilo předložený návrh bez připomínek.

Všechna zasedání jsou přístupná veřejnosti a s programem se lze seznámit předem na úřední desce, případně na vývěsce INFO-CENTRA Kolovraty.

Připravila: R. Šimová, tajemnice ÚMČ

V průběhu měsíce října 2003 bude spuštěn nový internetový informační portál městské části Praha – Kolovraty (www.kolovraty.cz).

V této souvislosti Vás budeme seznamovat nejen s jeho možnostmi a obsahem, ale rovněž Vám budeme ve spolupráci s firmou Softex Group přinášet informace o připojení k internetu a o jeho využití.

Několik střípků z historie naší obce

(citováno z obecní kroniky v původním znění)

[1920]

„Dne 20. listopadu 1920 začala jízda z naší zastavky, kterou obec na vlastní náklad vystavěla. Každý občan seč mohl pracoval 2–3 dny na upravení nástupiště. Zastávka nemála přispěla k rozkvětu zdejší obce.“

[1926]

„Dne 3. září při bouři udeřil blesk do hostince p. Jar. Boudy a stavení zapálil. Hořlavé části i stropy úplně zhořeny. Škoda činila as 180.000 Kč a krytá byla pojištěním pouze 28.000 Kč. K požáru se sjelo 8 hasič. sborů. Na stavení byly dva hromosvody.“

[1928]

„10 leté výročí naší samostatnosti jako ve všech vískách bylo zde okázale oslaveno. V předvečer významného dne byl pomník padlým vojínům osvětlen žárovkami v národních barvách. 28. října konal se průvod občanů, všech spolků s obecním zástupitelstvem v čele k pomníku, kde bylo (prum) promluveno o významu

tohoto dne. Po slavnosti tělocvičná jed. „Sokol“ zasadila na cvičišti 2 lípy.“

[1931]

„Dne 27. listopadu 1931 zemřel p. Karel Šíma obecní strážník – 17 r. byl strážníkem.“

[1939]

„Na Říši udeřila Anglie a Francie a jejich následky pociťujeme čím dále tím tísnivěji. Omezení dopravy motorovými vozidly, zatemňováním a stoupajícími cenami životních potřeb. Vlněné látky a boty vyprodány. V obchodech se stříž. zbožím se prodává 3 hod za týden. Od 1. 10. vydávány lístky na potraviny, chléb, cukr, čaj, mléko, maso, máslo. Práce s rozdělováním lístků nemálo přitížila agendu obecního starosty. Pátek, zaveden bezmasný den. Zavedena váleč. přírážka ve prospěch Říše na ceny piva 60 h na 1 l a K na 1 l vína.“

z kolovratské kroniky cituje Roman Lang

Uveřejňujeme dopis rodiny Adámkových z Kozárovic, kterým naše městská část pomáhá po loňských záplavách.

Vážený pane Ovečko a občané Kolovrat,

předem dopisu Vás zdravíme. Lukášek roste opravdu jako z vody, teď je z něho už pořádný kus chlapa a je velmi šikovný. Chodí sám podle nábytku, venku za ruku, má už 11 zubů a také už říká ba-ba a ma-ma. Jinak dělá jen samou radost.

Co se týče baráku. Jen sem tam praská omítka, ale zdi drží. V podkroví se už také pracuje. Jinak doufáme, že letošní druhá polovina roku bude klidnější a léto prožijeme v klidu doma. Také zasíláme nějaké Lukáškovy fotografie.

*Na shledanou
rodina Adámkova z Kozárovic*

Klub důchodců po prázdninách

Dne 2. září 2003 uspořádal Klub důchodců Kolovraty svůj druhý zájezd za poznáváním naší krásné vlasti. Odjezd z Kolovrat byl v 6 hodin, předpokládaný návrat kolem 20. hodiny.

V průběhu dne jsme navštívili dvě hezká historická města. V jižních Čechách jsme navštívili Jindřichův Hradec, kde jsme si prošli zámek, navštívili pohyblivý betlém a prohlédli si město, kde se dochoval velký počet renesančních a barokních domů. Ve městě jsme poobědvali a ve 13 hodin jsme se vydali na další cestu, která směřovala na jižní Moravu do města Telče. Telč se státním zámekem je historické město, které je městskou památkovou rezervací v Dačické kotlině, dnes je město pod křídly UNESCO. Zde jsme si prohlédli nádherné náměstí, v historickém jádru města se zachovalo pozdně gotické opevnění, brány a řada gotických, renesančních a barokních domů. V pozdním odpoledni jsme uskutečnili hodinovou prohlídku zámku a kolem půl šesté jsme se vydali ku Praze. Do Kolovrat jsme v pořádku dorazili po 20. hodině.

Zájezd byl velmi hezký, poučný a všem se líbil. Počasí nám přálo, i když bylo chladno. Zájezdu se zúčastnilo 42 osob. Po zmíněných městech nás bezpečně vozil se svým autobusem pan Josef Hofman. Další zájezd, který nás čeká na podzim, bude do Divadla na Fidlovačce.

Oldřiška Sládková, Jiří Missbichler

Jak jde čas v Domě s pečovatelskou službou Kolovraty.....

Příspěvková organizace DPS Kolovraty vznikla k 1.7.2001 a od září téhož roku byl dán do provozu i druhý objekt. Ten nelze přehlédnout, neboť jej zdobí nádherný keramický strom, ve večerních hodinách osvětlený, jehož autorkou je paní Isabela Skřivanová. Původní objekt – penzion seniorů – je v provozu již od roku 1996.

Život seniorů jde svým poklidným životem. S několika obyvateli jsme se rozloučili, ale zůstaly nám na ně hezké vzpomínky, a nové obyvatele jsme mezi sebe zase přivítali. Takový je už koloběh života. Skutečnost je taková, že všechny byty v DPS jsou stále obsazené a o umístění je veliký zájem i mezi seniory z Prahy a blízkého okolí. Tak dobrou pověst jsme získali

.....

Naši jubilanti

Ve čtvrtém čtvrtletí roku 2003 oslaví významná životní jubilea tito naši spoluobčané:

70 let

Jaroslava Ivančíková
Václav Dvořák
František Žižka
Eduard Dinnebier
Oldřiška Sládková

75 let

Jiří Zejfart
MVDr. Jaromír Bouda
Božena Šlapánková
Marie Šrámková

80 let

Zdena Blažková

91 let

Marie Čížková
Božena Bartůšková

Vážený spoluobčané, kteří jste oslavili významná životní jubilea ve 2. čtvrtletí roku 2003, přijměte naší velkou omluvu. Byli jsme upozorněni a nedopatřením se stalo, že jsme Vám neblahopřáli v Kolovratském zpravodaji. Ještě jednou se omlouváme a činíme tak dodatečně.

Ve 2. čtvrtletí roku 2003 oslavili významná životní jubilea tito naši spoluobčané:

75 let

Stanislav Přibyl
Miroslav Novák
Libor Souček

80 let

Anna Šatopletová
Marie Kuková
Anežka Krausová
Jiřina Pertlíková
Eliška Holmanová
Ludmila Kůstková

90 let

Jaroslav Ulrich

94 let

Stanislava Krejčová

Všem oslavencům ještě jednou gratulujeme a přejeme hodně zdraví.

Zaměstnanci DPS vykonávají i pečovatelskou službu pro obyvatele DPS a dle potřeby i pro ostatní seniory. Obědy pro seniory připravují zaměstnanci restaurace Kolovratská Rychta a s touto spoluprací a nabídkou jsme spokojeni. Mimochodem, dovedete si představit, jak těžko se shazují kila z každodenních zákusků, které jsou součástí menu? Rádi bychom tímto vyslovili poděkování všem zaměstnancům, kteří se jakýmkoliv způsobem podílejí na tomto našem stravování. Vždy se totiž snaží v maximální možné míře vyjít vstříc našim požadavkům, a to není někdy jednoduché.

Nemohu nevzpomenout a poděkovat tímto za akce uspořádané v objektech DPS pro seniory. Namátkou uvádím předvánoční pěvecký koncert u keramického stromu pod vedením Mgr. Matouše Vlčinského, divadelní vystoupení dětí ZŠ Kolovraty a přednášku o bylinkách Dr. Františka Dudka.

Pro seniory je organizován pravidelný program, a to každý den v týdnu vždy od 14.00 hodin. Účast je vždy dobrovolná, neboť někteří mají svoje zájmy, povinnosti k rodinám, a jejich zdraví jim dovoluje mít svoje vlastní aktivity.

Nejoblíbenější jsou pondělní „společenská setkání“, kdy se při kávě, čaji a různých dobrotách povídá o všem možném. Poslední pondělí v měsíci slavíme společně všechna narození, která v daném měsíci proběhla. To potom nechybí zvlášť dobré pohoštění, zpěv a několikrát došlo i na tanec. Párkrát jsme pondělní společenská setkání věnovali i poslechu vážné hudby anebo poslechu operetních melodií.

Úterky jsou vyhrazeny pro „trénování paměti pro veřejnost“. Je překvapující, že do kurzu docházejí stále stejní lidé, a je vidět, jak se na něj těší. Já si naopak říkám, že v Kolovratech je asi hodně bystrých seniorů, kterým paměť slouží a nepotřebují si ji cvičit.

Každou středu odpoledne je program pouze pro obyvatele DPS, a to hlavně trénování paměti, někdy ruční práce, malování, různé výtvarné techniky, které jsou senioři schopni zvládat.

Čtvrteční odpoledne jsou určena pro společnou četbu. Přečetli jsme již několik románů a nyní čteme zábavné historiky ze života veterináře. Někdo sice namítá, „já si přečtu co chci a kdy chci, mě to nezajímá“. Společný poslech někdy připomene vzpomínky z vlastního života a zážitky z knížky se tak prohloubí. Pochopitelně, že při čtení nechybí vůně kávy a k zakousnutí něco dobrého, poněvadž se stalo nepsaným pravidlem, že „někdo něco donese i pro ostatní“.

Poslední den v týdnu, pátek, věnujeme svému tělu a cvičíme. Cvičíme s hudbou, s různými pomůckami a také máme taneční hodiny, neboť se řídíme heslem: „Hudbou a tancem k vyšší výkonnosti mozku“.

Někdy se stává, že za Vámi přijde někdo úplně neznámý a nabídne Vám zcela nezištně spolupráci. V dnešní době něco téměř nevidaného a neuvěřitelného. A přesto se to stalo. Přišla ke mně do kanceláře paní Věra Vondrovicová a nabídla mi, že by mi chtěla pomoci při práci se seniory v DPS a nic za to nechce, jenom chce být prospěšná jiným lidem. V první chvíli jsem si myslela, že se mi něco zdá, ale s radostí jsem tuto nabídku přijala. A tak se zrodil nápad, od nápadu byl krůček k realizaci a výsledkem je, že máme v DPS Kolovraty pěvecký kroužek.

Tento pěvecký kroužek vede pan Jiří Vondrovic, manžel paní Věry. Zpívání máme, s výjimkou prázdnin, každý čtvrtek dopoledne.

„Děvčata“, jak tomuto pěveckému kroužku říkáme v soukromí, se nejprve učila správně dýchat, otevírat ústa, rozezpívat se, texty písniček má každá předtištěny. Přiznám se, že jsem se zprvu obávala, zda zájem o zpívání přetrvá, ale opak je pravdou. Na každý čtvrtek se všichni z kroužku těší a já sama cítím radost všech zúčastněných z této aktivity. Ukončením první sezóny byl koncert v DPS, na který byli pozváni ostatní obyvatelé DPS, rodinní příslušníci a pozvání přijali i starosta Kolovrat Ing. Marek Ovečka, s místostarostkou paní Mgr. Annou Halmanovou. Při první písničce se sice projevovala tréma účinkujících, ale ke konci zpívali společně i hosté a atmosféra byla vynikající.

Tímto děkujeme také manželům Věře a Jiřímu Vondrovicovým a moc se těšíme, až začne další „školní rok“ s dopoledními „zpívajícími čtvrtky“ v DPS Kolovraty. Tímto současně vyzývám i ostatní seniory z Kolovrat, kteří by chtěli mezi nás přijít a zazpívat si, začínáme první čtvrtek v září v 10.00 v DPS I.

Provoz obou objektů DPS Kolovraty není levná záležitost. Já chci i touto cestou poděkovat všem těm, kteří poskytli a poskytují sponzorské dary, neboť se tímto nemalou měrou podílejí na možnosti udržovat provoz DPS Kolovraty na vysoké úrovni.

Danuše Štaflová, vedoucí DPS

Výlet seniorů se vydařil...

Ve dnech od 8. do 11. září 2003 uspořádal Dům s pečovatelskou službou Kolovraty pobytový zájezd pro seniory v rekreačním středisku Radětica u Bechyně. Původně se všichni přihlásili na houby, ale ty bohužel v letošním suchém roce nerostou. Z tohoto důvodu mohlo dojít u některých k určitému zklamání, ale...

Po příjezdu do střediska čekalo přítomné uvítání od kuchařů, kteří nabízeli švestkový koláč a teplý čaj (bez rumu). Po ubytování následoval první oběd, který všem velice chutnal. Jelikož svítilo sluníčko, bazén přímo lákal. Některé neodolaly a vyzkoušely si ho. Odpoledne nás pan Hofman, kterého většina zná, neboť spolehlivě zajišťuje dopravu autobusem, zavezl do lázeňského města Bechyně, aby se tam mohli podívat i ti, kteří by se jinak neodvážili tuto cestu jít pěšky. Po večeri jsme se sešli na posezení u vnitřního krbu. Opékaly se špekáčky, povídaly vtipy, zážitky ze života a došlo i na písničky. Občerstvení v místním „baru“ zajišťovala ke spokojenosti všech ochotná a milá paní Věrka Vondrovicová. Ostatně takto příjemně jsme trávili všechny společné večery. Je úžasné, jak se senioři umí bavit a někteří si umí dělat legraci sami ze sebe i výborně pobavit ostatní.

Jelikož bylo polojasné počasí, dny jsme trávili většinou procházkami po okolí.

Doba před jídlem a po jídle byla využívána ke společně sdělovaným zážitkům u bazénu, anebo u baru. Pokud někdo nechtěl, tak určitě netrpěl samotou. Všichni se shodli na tom, že jídlo bylo po celou dobu výborné, chutné a někteří měli co dělat, aby snědli nachystané porce. Mimochodem o naše žaludky se starali manželé Helga a Oldřich Hartlovi a o provoz rekreačního střediska manželé Dana a Karel Vorlovi, kterým jsme na závěr našeho pobytu poděkovali.

Velká škoda byla, že se na zájezd přihlásilo tak málo seniorů. Téměř všichni přítomní požadovali, aby se tento zájezd opakoval. Slíbili rovněž, že příště bude autobus určitě plný. Takže termín dalšího zájezdu do Radětic u Bechyně je dohodnut na dobu od 15. do 18. června 2004.

Danuše Štafllová, vedoucí DPS

Jménem všech účastníků zájezdu do Radětic u Bechyně děkujeme paní Danuši Štafllové, vedoucí Domu s pečovatelskou službou za krásný zájezd pořádaný ve dnech 8. – 11. září 2003. Všichni jsme byli spokojeni, jak s ubytováním, tak se stravováním. Děkujeme také Věře Vondrovicové za obsluhu v baru. Večery u krbu s opékáním špekáčků a volnou zábavou se nám všem velmi líbily. Ve skupinkách jsme procházkami poznávali okolí Radětic i nové lázně v Bechyni. V Bechyni je také výroba keramiky a prodejna, kde lze levně nakoupit nejrůznější keramické výrobky. Těšíme se na opakování zájezdu v červnu 2004. Doufáme, že v tomto téměř letním termínu plně využijeme plavecký bazén (10 m široký, 20 m dlouhý), který je součástí areálu.

Oldřiška Sládková

Novinky z Animy

V následujících článcích se dozvíte, co se událo v několika uplynulých měsících v kolovratské farnosti, a nyní ještě ve zkratce, co nás očekává.

12. října nás čeká setkání „Agapé“, společný oběd s povídáním. Pokud vše klapne, bude projasněn přítomností biskupa Karla Herbsta. Nejsme uzavřenou společností, přijďte mezi nás.

Po předchozí úspěšné výstavě fotografií Hany Rysové z Izraele jsme domluvili podobnou výstavu, tentokrát se snímky z Indie. Věříme, že i tentokrát bude mít velký návštěvnický ohlas. Vernisáž se bude konat v Infocentru 12. listopadu 2003.

Zveme rovněž všechny na pondělní večerní schůzky, které se konají jednou za dva týdny v klubovně vedle sálu „U Boudů“ ve 20.00 h. Nejbližší termín je 13. října 2003.

Pokud by někdo z vás měl zájem rozšířit si obzory na „biblické hodiny“, může přijít rovněž do klubovny vedle kulturního sálu „U Boudů“, každý druhý a čtvrtý čtvrtek v měsíci v 19 hodin.

Aktuální informace o našich aktivitách budete nacházet na vývěsce před kostelem.

Pěkný podzim Vám přeje
Kateřina Čuřínová

Chci tu být s vámi a pro vás

- rozhovor s novým farářem P. Janem Gerndtem -

V létě došlo v naší farnosti k zásadní změně. Dosavadní duchovní správce P. Oldřich Pokorný již delší dobu ze zdravotních důvodů žádal své nadřízené o nového kněze, který by převzal správu uhřetovské farnosti, pod kterou spadají také Kolovraty. Nyní si tedy může P. Pokorný oddechnout a přijmout roli výpomocného kněze, místo faráře zaujal P. Jan Gerndt, který dosud působil v Modřanech.

Odkud pocházíte, ve které části naší země a v jakém prostředí jsou vaše „lidské“ kořeny?

Jsem rodilý Pražák, můj otec – lékař – ovšem pocházel z jižní Moravy. A já, třebaže jsem na Moravě nikdy nežil, mám Moraváky rád. Moje nyní již 85letá maminka se také narodila a žila v Praze, ale je jí bližší spíše venkovské prostředí. Vyrůstal jsem sám, vlastních sourozenců jsem neměl.

Proč jste se rozhodl pro kněžství? Naplnilo Vás tím, co jste očekával, nebo jste si uvědomil něco úplně jiného?

Nu, já jsem takový typ „katolíka od kolébky“. K touze po kněžství mne přivedlo ministrování – tehdy to byl ještě starý ritus – a jak člověk i v jiných oblastech jaksi bere rozum, tak z té polodětské touhy prostě napodobovat se vyvinulo to, co už 22. rok dělám a čeho jsem zatím nikdy nelitoval: sloužit Bohu, dát se jím vést a pomáhat k cestě k Němu druhým lidem.

Působíte také jako církevní soudce. Co tato práce obnáší, čím je pro vás přínosná a obohacující?

Když jsem i ještě jako mladý kněz četl v katalogu kléru pražské arcidiecéze termín „metropolitní tribunál“, představoval jsem si porotu zasmušilých pánů

v talárech, kteří kdesi, neznámo kde pravidelně zasedají, aby když nějaký velebníček nebo i laik něco provedou, vynesli spravedlivý trest ... Schválně to říkám, protože jsem přesvědčen, že tuto představu má i většina neinformovaných lidí. Ve skutečnosti je církevní soud pomocným orgánem biskupa pro řešení složitějších církevněprávních problémů, které se mohou vyskytnout: tím nejčastějším, co církevní soud řeší, je otázka platnosti manželství. Stává se totiž, že navenek

bylo při uzavírání sňatku všechno, co kanonické právo vyžaduje, vykonáno správně, ale později – zvláště pokud se manželství nápadně brzy rozpadlo – vzniknou pochybnosti jedné či druhé strany, zda snad od počátku nebylo manželství neplatné. Což je stěžejní otázka pro křesťana vyznávajícího nezrušitelnost jednou platně uzavřeného manželství (i když došlo k civilnímu rozvodu, trvá vnitřně svazek dál a je nepřipustné uzavřít v kostele manželství nové). Tím, že jako soudci podrobně prozkoumáme stav věcí a eventuálně tedy můžeme vynést rozsudek, že to první manželství bylo neplatné, mnoha lidem pomůžeme ze svízelné životní situace. Je to taková činnost, o které se moc neví ani nemluví, ale já jsem rád, že mohu svými silami přispět k tomu, aby člověk, který se jednou v životě spálil, mohl s tím větší radostí a uvědomělostí vstoupit do svátosti manželství.

Ve kterých farnostech jste již působil a co jste si z nich odnesl pro svou další práci?

S čím přicházíte do naší farnosti, co byste chtěl nabídnout těm, kterým není víra lhostejná?

Na obojí bych odpověděl takto: Uhřetěves s přiřazenými obcemi je v pořadí mým pátým působištěm (po Svaté Hoře u Příbrami, Mirošovu u Rokycan, sv. Tomáši na Malé Straně a Modřanech). Podstata je všude stejná: lidé se na člověka dívají, a podle toho, co dělá a jak se chová, přemýšlejí o tom, proč to dělá a proč se tak chová. Vypozoroval jsem, že český člověk je velmi alergický na jakoukoli propagaci, přemlouvání, vmlouvání, ano, je i nerad o něčem přesvědčován. Konečně vím podle sebe – když mě někdo za každou cenu chce někam dostat, já mu zrovna tu radost neudělám. Věřím, že je to sám Bůh, který každého člověka aspoň jednou za život nějak vyzve. A mohu-li takovému člověku podat pomocnou ruku, jsem rád.

Žijeme ve světě komunikace, hledání porozumění; jakou máte představu o dialogu s jinými církvemi, ale především o dialogu s tzv. nevěřícími?

Je dobře, když se aspoň někde může odstranit nějaký předsudek. Naše společnost – troufnu si to říci – má mnohem více předsudků než skutečného vhledu do věci. Lidé odsuzují to, co neznají, a to se týká i historie. Známe-li se osobně, obvykle 50 % výhrad padne okamžitě při prvním setkání. Musí to být ovšem setkání skutečně osobní a řekl bych spontánní, které přišlo ve svůj čas. Ne tedy nějaký dobrovolně povinný sraz, v němž jsou předem nadiktovány jen zdvořilé úsměvy a fráze. I v této oblasti sázím na Boží prozřetelnost, která mě vždycky v pravý čas buď pošle k někomu, nebo někdo přijde za mnou. Já jsem se například dlouhou v těchto dnech odhodlával učinit „vstupní návštěvu“ u svého evangelického kolegy. Nakonec mne on ohledně nějaké neodkladné záležitosti náhodně navštívil sám. Popovídali jsme si tak perfektně, jak jsem to rozhodně nečekal, a možná že to tak nečekal ani on.

Zbývá vám čas na nějakou osobní zálibu, která není přímo součástí vaší kněžské služby?

Jako kluk jsem míval vláčky (H0 – PIKO) a hrozně mě bavilo propojovat a automatizovat jejich provoz. Chtěl jsem také kdysi být elektrikářem – pro případ, že by kněžství nevyšlo. A taky mě baví kostelní muzika. V Mirošově jsem neměl varhaníka. Pomohl jsem si tím, že jednak jsem si sám nahrál na magnetofon všechny písně ke mši, jak to jde za sebou, jednak jsem rozvedl po kostele reproduktory a vypínače, jimiž jsem to ovládal od oltáře i z kazatelny, takže někteří věřící ani nepoznali, že na kůru není živý varhaník ... (Jednou to ovšem selhalo a byl průšvih, když kolegové do modlitby nad dary spustily „varhany“ Svatý.) Tady není takového opatření zapotřebí, ale k těmto věcem mám prostě blízko a poskytnutí mi možnost

odreagování, pokud to nevyhraje kolo, na němž také rád jezdím.

Jste znám spíše jako zastávce konzervativnějšího přístupu. Je to skutečně tak? A pokud ano, v čem spatřujete důležitost takového přístupu, které hodnoty se tím snažíte zachovat?

Aby nebyla mýlka, já se necítím být takovým typem „konzervativce“, u kterého se nesmí s ničím hnout nebo po kterém se nemůže chtít nic nového nebo neobvyklého. Moje tzv. konzervativní smýšlení se týká toho, že se neztotožňuji s dost rozšířeným názorem, že pomalu všechno – zvláště ve věcech liturgie – před II. vatikánským koncilem bylo špatné a že obrácení oltáře je ten největší výdobytek téhož koncilu. Ostatně: kdo si prostuduje dokumenty koncilu, zjistí, že v nich o nějakém požadavku obrácení kněze čelem k lidu při slavení mše svaté není ani slovíčka! (Ani nový misál z roku 1970 to výslovně nepředepisuje.) Krom toho nový mešní řád vypustil některé podle mne pro věroučnou jasnost dost důležité modlitby, a tak je mým vroucím přáním, aby nebylo bráněno aspoň tu a tam slavit liturgii tak, jak ji slavily generace a generace katolíků před námi. Jsem přesvědčen, že já jsem na přelomu 2. a 3. tisíciletí údem téhož tajemného těla jako ti věřící, kteří tu žili před sto či třemi sty lety. Že platí, co řekl Ježíš o dobrém hospodáři, který vynáší ze své bohaté zásoby věci nové i staré. A že by se tedy měla ctít kontinuita. Mohu-li být osobní: kdyby mě byli vodili jako kluka jen na big-beatové mše, jak je v některých progresivně zaměřených farnostech vidíme, pochybuji, že by se byl ze mě stal kněz ... Ale zase rozlišujeme: když občas děti zazpívají s kytarou vložku, rozhodně mi to nebude vadit! Co se týká Božích přikázání a mravních zásad, tam asi nelze být ani „konzervativní“ ani „progresivní“. Ty lze jedinečně plnit (nebo neplnit, což je smutné).

Co podle vás nejvíce potřebuje současná církev, kde má největší rezervy?

Pokud smím zase trochu vyčuhovat z řady, řeknu: nepotřebujeme za každou cenu vymýšlet nic nového. Ani u rostliny není důležitá plocha, jako spíš hloubka. Využívejme zkušeností jak svých, tak našich předků. Jděme do hloubky a důslednosti v plnění Božích přikázání, konejme pořádně osobní i společnou modlitbu a mějme na paměti, že máme vydávat také svědectví o tom, že se lidé mají mít rádi nebo přinejmenším mít se navzájem v úctě.

Co byste chtěl na počátku svého působení ještě vzkázat svým farníkům a dalším spoluobčanům?

Řekl bych to takhle: nečekejte ode mne zázraky. Ale chci tu být v rámci svého kněžského poslání s Vámi a pro Vás.

ptal se Roman Lang

Fotbalová bitva farníků

Jedno nedělní odpoledne uprostřed června uspořádala Anima přátelské utkání mezi fotbalovými týmy z kolovratské a uhříněveské části farnosti. Třebaže se hrálo na školním hřišti v Uhříněvsi, cítil se náš tým díky převaze svých fanoušků jako doma. Do útoku nás hnala nejen kolovratská vlajka, ale i motivace vyhrát putovní pohár. Každý tedy bojoval, co mu síly stačily. A ty pod nemilosrdně sálajícím sluncem rychle ubývaly. Ještě že byla možnost se v průběhu zápasu střídat.

A jak to dopadlo? Porazili jsme Uhříněves 7:4. Náskok jsme si vytvořili již v prvním poločase, a třebaže

se uhříněveští pokoušeli zvrátit nepříznivý stav taktickým nasazením žen a dívek, tentokrát na nás zkrátka neměli. Musejí to zkusit zase příště. My jsme si vítězství vychutnali ovacemi s pohárem a perlivým mokem. Ale pozor, nesmíme teď zpychnout, abychom pro příště naše soupeře nepodcenili. Uhříněveští totiž ihned po zápase začali s posilováním odolnosti svých tělesných schránek – byli zahlédnuti, jak popíjejí jogurtové mléko (pro vysvětlení: taková totiž byla cena pro poražené).

Kateřina Čuřínová

Výlet na Hrádek a do Tehova

V sobotu 7. června jsme vyrazili třemi auty napěchovanými lidmi do Hrádku u Vlašimi. Zde se nachází známý poutní kostel sv. Matouše. Pro některé z nás se jednalo o návrat. Navštívili jsme totiž toto místo přede dvěma lety. Byli jsme příjemně šokováni – kostel byl opraven a jeho okolí zveleveno. Všude panoval klid a mír.

Měli jsme dohodnuto s místním farářem, že pro naši skupinku odslouží mši, a tak se i stalo. Zajímavým způsobem byl do mše vkomponován i „turistický“ výklad o historii tohoto místa a zázraků s ním spojených.

Po ukončení mše nám bylo nabídnuto poobědvat v prostorách opravené fary. Výhled z terasy plné růží do údolí byl nádherný a námi dovezený guláš moc dobrý. Pan farář nám všem uvařil kávu, nabídl cukr i mléko. Po

rozloučení s ním jsme zamířili k malé kapličce postavené u pramene. Tím jsme ukončili návštěvu Hrádku a někteří z nás se vrátili zpět do Kolovrat.

Zbytek zamířil do Tehova, kde jsme se ubytovali a odešli se projít k nedalekému rybníku. Večer jsme strávili opékáním špekáčků u táboráku a po uložení dětí jsme pokračovali v povídání uvnitř v jídelně. Ráno, po klidné snídani, nastal čas vyrazit zpět k našim domovům.

Máme v úmyslu opakovat výlet na Hrádek s pobytem v Tehově každým rokem ve zhruba stejné době a umožnit tak pobyt v rodině a zároveň s přáteli. Pokud vás to zajímá, jedte příště s námi. Výlet na Hrádek u Vlašimi doporučujeme vřele i jako cíl víkendového výletu.

Kateřina Čuřínová

Obnova kolovratského kulturního domu

Dne 9. října 2003 předá starosta MČ Praha – Kolovraty Ing. Marek Ovečka občanům nově zrekonstruovaný kulturní sál „U Boudů“. Tento sál, jehož kořeny sahají až do začátku 20. století, již dlouhou dobu nevyhovoval současným požadavkům, vždyť některé prvky zde přetrvaly osm desetiletí. Sešlost sálu, opotřebenost jednotlivých prvků a nevyhovující akustické podmínky se jistě nejednou podepsaly na nedostatečné návštěvnosti na akcích. Bohužel tolik potřebná oprava se stále oddalovala pro nedostatek finančních prostředků. Teprve v loňském roce se podařilo starostovi Ing. Marku Ovečkovi sehnat část potřebných financí a kulturní sál mohl být zrekonstruován a vybaven současnými moderními prvky. A tak se o prázdninách naplno rozběhly práce na opravě sálu. Už začátkem září vyrostl sál do konečné krásy, přesto slavnostní otevření sálu muselo být z důvodu

včasného nedodání nábytku přesunuto až na 9. října 2003. Za toto nádherné dílo, které se stalo další perlou naší obce, je nutno poděkovat především Ing. Marku Ovečkovi, panu architektu Ing. Gabrielu Müllerovi, stavební komisi a stavebnímu odboru MČ Praha – Kolovraty a všem pracovníkům, kteří se dnem a nocí podíleli na realizaci tohoto projektu. Dík také patří paní tajemnici Radaně Šimové, která se již celé desetiletí pečlivě stará o tento náš kulturní stánek.

V prosinci 2002 požádal starosta obce Ing. Marek Ovečka pana architekta Ing. Gabriela Müllera o zpracování investičního záměru na rekonstrukci Kulturního domu „U Boudů“. Pan architekt Müller předložil základní finanční rozvahu s výkresovou přílohou a v další části připravil studii na víceúčelové využití sálu. Sál má sloužit nejen pro kulturní aktivity (koncerty, divadla, výstavy), ale i pro společenské

(setkávání občanů, taneční zábavy) a sportovní vyžití. Na všechny tyto aktivity byly ve studii udělány alternativní návrhy a poté byla studie předložena ke schválení Zastupitelstvu městské části Praha – Kolovraty.

Pan architekt se při rekonstrukci sálu snažil vycházet z tradice původní vesnické architektury, tzn. že celkové koncepční řešení bylo navrženo tak, že materiály použité v sálu byly maximálně přizpůsobeny této myšlence, s tím, že však jejich kvalita a použití odpovídá současným technologiím a možnostem materiálu.

Nejzajímavějším prvkem a zároveň největším architektonickým oříškem při rekonstrukci sálu bylo vyřešení stropu. Jednak původní korýtková klenba byla ve značně špatném technickém stavu, a navíc se řešil požadavek na umístění náročného stropního osvětlení a jevištní techniky. Architekt vyřešil tento problém absolutně atypickou konstrukcí za použití materiálu, který přizpůsobil původní klenbě a zároveň přitom zachoval původní světlost sálu. Do této atypické konstrukce pak byly umístěny veškeré rozvody.

Původní podlahu sálu a přísálí tvořily značně opotřebované osmdesátileté parkety. Tato již dávno dožilá podlaha byla vytrhána, podklad byl penetrován, vystěrkován a izolován a na takto opravené podloží byly položeny nové parkety se současnou špičkovou povrchovou úpravou.

Původní stěny sálu a přísálí byly křivé, opraskané a velmi špinavé. Z tohoto důvodu byl celý sál s přísálím zrenovován, celá plocha byla vystěrkována. Na takto opravenou plochu byla použita speciální malba antického typu. Celkový vzhled sálu a přísálí je laděn v jasných

teplých barvách, obložení je v barvě zelené, podlaha a stěny sálu v barvě žluté. Z důvodu víceúčelovosti sálu bylo nutno oddělit hlavní sál a přísálí. Pro tento účel byla vytvořena speciální dřevěná zatahovací stěna barvy třešně. Veškeré další truhlářské prvky jsou vytvořeny v téže barvě. Dalším obtížným úkolem bylo akusticky oddělit vestibul a restaurační provoz od sálu, což se nakonec povedlo díky speciálnímu akustickému materiálu, jímž byla obložena celá stěna na vstupní straně. V sálu byla dále provedena kompletní výměna rozvodů ústředního topení a radiátorů. Nové rozvody byly zabudovány do obvodových stěn. Celý sál byl vybaven moderní zabezpečovací, ozvučovací a osvětlovací technikou.

Nedílnou součástí kulturního sálu je jeviště, jehož rekonstrukce vyžadovala zvláště citlivý přístup. Barevné řešení jeviště odpovídá scénickým požadavkům, akustika byla zlepšena přidáním zvukoodrazivých kazetových podhledů, které jsou navrženy ve spádu, aby bylo maximálně využito akustické potřeby. Kolovratské jeviště disponuje také jednou velkou kuriozitou. Tou raritou je studna (viz článek pana Missbichlera), která se při rekonstrukci vytáhla a upravila, a stala se tak nedílnou součástí jeviště. A tak se možná Kolovraty jednou dočkají i slavné Rusalky.

Myslíme si, že se dílo velmi zdařilo, a to díky skvělému přístupu pana architekta a pracovníků, kteří se na rekonstrukci podíleli. Městská část Praha – Kolovraty dostává v podobě nového sálu další důstojný kulturní stánek. Přijďte se o tom přesvědčit i Vy!!!

Ing. Arch. Gabriel Müller

Historie domu čp. 21

V minulé době existovaly v Kolovratech dvě samostatné obce, Kolovraty a Tehovičky. Obec Tehovičky splynula s Kolovraty, když v Kolovratech bylo 100 čísel domovních. Domy v Tehovičkách dostaly čísla nad 100/101, 102 atd. Sloučení obcí nastalo v roce 1898. Právní pojem Tehovičky vymizel. V tuto dobu byly v Kolovratech tři hostince. U Boudů čp. 21, U Stárků čp. 20 a v Tehovičkách hostinec U Stejskalů, od roku 1898 U Šlingrů. V říčanské kronice z roku 1913 se objevuje v Tehovičkách jméno šenkýře Jana Slatinského již v roce 1668. Z těchto tří hostinců pouze dva měly taneční, později také divadelní sál, a to: U Boudů a U Šlingrů. V těchto hostincích se občané z obou vesnic scházeli velmi často, neboť se zde konaly taneční zábavy a divadelní představení. V Kolovratech bývalo vždy veselo. Občané chodili rádi za dobrou zábavou i poučením. Tato setkání občanů, kdy se sešli ve větším počtu, bylo možností společně si pohovořit a probrat život v obci. Oba sály byly hojně navštěvovány a využívány pro pestrý život v Kolovratech. Konaly se zde slavné pouťové a posvícenské zábavy. O posvícení se tancovalo celé tři dny. Hezké bývaly kolovratské plesy.

Ženy i starší děvčata chodily na plesy v dlouhých šatech, muži a hoši převážně v černém oblečení. Slušně ustrojeni chodili i na ochotnická divadelní představení, kterých se v Kolovratech sehrálo velké množství. Hrály zde dva divadelní spolky a hrálo se každých čtrnáct dní. Každým rokem se také konaly rekrutské taneční zábavy, které pořádali kolovratští občané, kteří šli k vojenskému odvodu. Sál U Boudů byl rozměrově skoro stejný jako sál U Šlingrů. Pro starší občany Kolovrat to jsou již jen hezké vzpomínky. V současné době mají Kolovraty pouze jeden sál v hostinci U Boudů, kde se také nachází kulturní dům.

Dům čp. 21 i dům čp. 108/8 jsou zakresleny na mapě Kolovrat již v roce 1841. Jestli původním stavebníkem byl rod Boudů a zda již zde měli hostinec, není známo. Budova na mapě je zakreslena jako samostatné stavení bez hospodářských budov. Až v roce 1871 žádá pan František Bouda obecní úřad v Kolovratech o povolení k postavení stodoly a chléva. Je to první zmínka o rodině Boudových, která se týká jejich hospodářské činnosti. V roce 1879 opět žádá pan František Bouda obecní úřad o povolení ke stavbě kolny

a chléva. V roce 1909 žádá o přestavbu staré hospodářské budovy již jeho syn pan Jaroslav Bouda. Podle dalšího plánu zástavby ze dne 30. ledna 1922 je již zmínka o hostinci U Boudů, kde jsou zakresleny obytné místnosti, spíž, dřevník, šenkovna, předsálí a sál o rozměrech 7 x 9,70 m. Do obytného domu se vcházelo ze dvora na jihovýchodní straně. Do šenku a sálu se chodilo stávajícím vchodem. V září 1926 dochází k požáru v čp. 21 po úderu blesku, kdy vyhořel celý půdní prostor. K požáru se sjelo celkem 8 dobrovolných hasičských sborů. Kolovratský sbor zasahoval jako první. V březnu roku 1931 požádal pan Jaroslav Bouda kolovratský obecní úřad o přístavbu sálu a divadelního jeviště, kterou obecní zastupitelstvo schválilo. Tím došlo ke zvětšení stávající budovy o 11 m, kde 6 m připadlo na sál a 5 m na jeviště. Taneční a divadelní sál docílil rozměru 138,98 m² a jeviště 43,68 m².

Rodina Boudových se hlavně zabývala zemědělskou činností. Hostinská činnost byla druhořadá. Zvětšením sálu a přístavbou stabilního jeviště byl dán předpoklad k větší návštěvnosti jak při tanečních zábavách, tak při divadelních představeních, což umožňovalo větší finanční přínos rodině. Divadelní činnost v původním sále pravděpodobně začala již v roce 1911, kdy byl v Kolovratech založen první divadelní spolek „Spolek přátel divadla“, ve kterém jako herci účinkovali občané z Kolovrat a z Tehoviček. Od roku 1928 zde také hrál dělnický divadelní spolek „Jiří Wolker“, který zde hrál pravidelně až do roku 1939, kdy byl zakázán. Tento divadelní soubor přešel pod dramatický odbor fotbalového klubu Čechoslovanu Kolovraty. Jeho činnost byla přerušena, tak jako činnost Sokola Kolovraty, v letech 1940-41. Divadelní soubor Čechoslovanu začal opět hrát po druhé světové válce opět U Boudů. Za zmínku stojí, kde hrávala muzika jak k tanečním zábavám, tak k divadelním představením. Pro muziku bylo postaveno malé pódium na úrovni jeviště v levém rohu sálu při pohledu na jeviště. Vešlo se sem 10 hudebníků. Zrušeno bylo při přístavbě předsálí.

Po úmrtí hostinského pana Jaroslava Boudy se z jedné poloviny stala majitelkou jeho manželka paní Marie Boudová, která v roce 1953 pronajímá živnostenské místnosti Okresnímu komunálnímu podniku Říčany. Pronajala sál, výčep, pokoj, kuchyň, koupelnu, spíž a skladiště do dvora s příslušenstvím sklepa, záchodů a prostor dvora. Sál je využíván Osvětovou besedou MNV Kolovraty. V roce 1954 připadly zemědělské pozemky s hospodářským stavením ve dvoře a sýpkou nad sálem hostince Jednotnému zemědělskému družstvu Kolovraty. Na sýpce byly skladovány více jak 4 vagony obilí. Když v roce 1955 paní Marie Boudová zemřela, připadlo dědictví po matce panu Jaroslavu Boudovi. Manželé Boudovi měli dva syny, Miloslava a Jaroslava. Starší syn Miloslav zahynul v koncentračním táboře v roce 1942. Dědictví, které převzal syn Jaroslav, byla stávající budova, která byla součástí zemědělské usedlosti. Budova je přízemní o půdorysu 38 x 11,6 m, která obsahovala byt, pokoj s kuchyní a příslušenstvím, výčepní místnost s kuchyní pro živnost hostinskou, taneční sál, jeviště s příslušenstvím.

Od roku 1953 se v hostinci U Boudů vystřídalo velké množství vedoucích pohostinství, kteří byli zaměstnanci družstva Jednoty a Včely. Celá budova začala velmi rychle chátrat a začaly se vyskytovat stavební závady i závady na elektroinstalaci, které ohrožovaly bezpečnost divadelního sálu a jeviště. Majitel budovy pan Jaroslav Bouda odmítá zjištěné závady odstranit pro nedostatek finančních prostředků. Za nájem pobírá 1 800,- Kčs a náklady na odstranění závad činí 28 000,- Kčs. Proto v roce 1958 byl proveden převod vlastnického práva ze soukromníka na československý stát. Celá budova byla převedena do stálého vlastnictví státu v roce 1960.

V roce 1956 provádí MNV první rekonstrukci kulturního domu, kdy dochází k přístavbě přísálí a šatny. Je provedena rekonstrukce sociálního zařízení. Kolaudace byla provedena 27. prosince 1956, čímž nedošlo k ohrožení plesové sezony roku 1957. Na této rekonstrukci bylo občany odpracováno mnoho brigádnických hodin v akci „Z“.

V roce 1963-64 bylo započato s rekonstrukcí místního pohostinství, kuchyně, výčepu a pohostinské místnosti. Provedená rekonstrukce byla značným přínosem pro samostatnou budovu pohostinství i pro celou obec na veškeré kulturní a společenské využití. V divadelní činnosti pokračuje divadelní soubor Osvětové besedy při MNV za vedení režiséra pana Josefa Krejčího. V tuto dobu byl kulturní dům i pohostinství na velmi dobré úrovni, díky vedoucímu pohostinství panu Kotounovi a jeho manželce. Do celého pohostinství bylo dodáno celé nové vybavení. Od této doby došlo ještě několikrát k různým stavebním úpravám jak na sále, tak na jevišti. V roce 1986 dochází k přeměně ve vytápění sálu z pevných paliv na vytápění elektrickou energií akumulacími kamny. Je nutné připomenout, že všichni předsedové MNV, zejména předseda pan Miroslav Lehovec a pan František Paseka si byli dobře vědomi, že v Kolovratech je jenom jeden sál, kde se mohou občané scházet a dělat vše, co v tuto dobu bylo v jejich silách a možnostech.

Kulturní dům doznal však velikých stavebních změn po roce 1990, zejména kdy Místní úřad v Kolovratech odkoupil celou budovu od neteře pana Jaroslava Boudy, která v restituci dostala budovu zpět jako dědictví. V roce 2000 se stará budova kulturního domu změnila k nepoznání. Změnil se celkový vzhled budovy, celé předsálí bylo nově rekonstruováno i prostor před budovou. Akumulační vytápění sálu je nahrazeno na vytápění zemním plynem s instalací celého topného zařízení. Ale historickým mezníkem rekonstrukce kulturního domu se stal rok 2003, kdy pan starosta Úřadu městské části Praha – Kolovraty Ing. Marek Ovečka dne 9. října 2003 předá občanům do užívání krásně zrekonstruovaný sál, který se v tento den rozzáří v plné své kráse, kterou Kolovraty nepamatují. Děk všem, kteří se postarali o to, že byla nezakryta, a tím zachována stará stropní klenba, která zůstává vzpomínkou na bývalou starou kolovratskou hospodu.

Kolovratské občany jistě překvapí, že pod jevištěm se nachází stará studna, která je velmi pěkně roubená kamenem, na které je vidět, jak poctivě dovedli

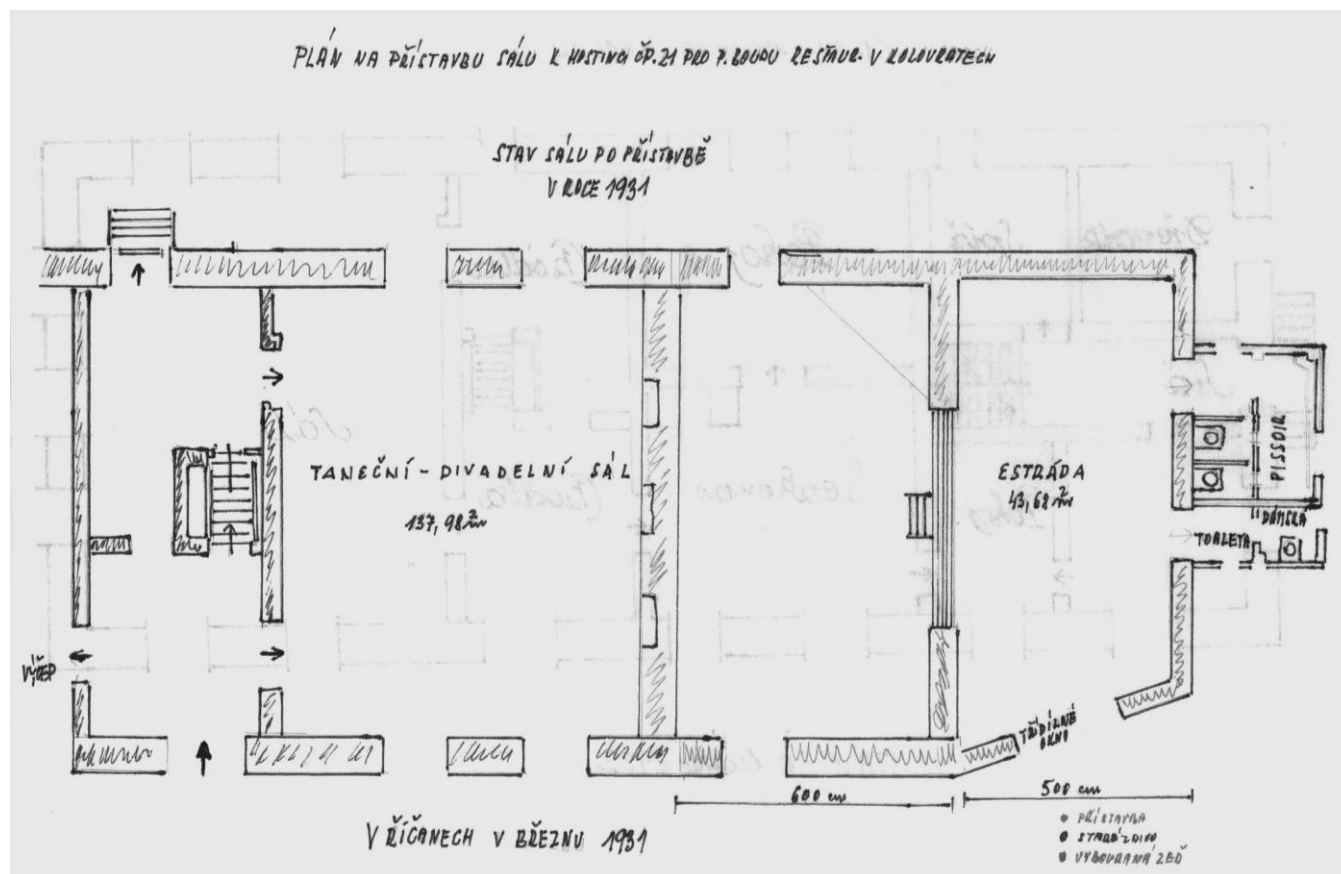
naši předkové pracovat. Studna je 8 m hluboká a má 4 m vody. Jak se pod jeviště dostala? Kdysi stávala na volném prostranství za budovou a pod jeviště se dostala po přístavbě sálu a jeviště v roce 1931.

Hostinec U Boudů byl také po mnoho roků spolkovou místností fotbalového klubu Českoslovanu

Kolovraty, za který dědic pan Jaroslav Bouda dlouhá léta hrál jako velmi dobrý obránce.

vzpomínal Jiří Missbichler

kronikář Sboru dobrovolných hasičů Kolovraty

Otevření pavilonu školky aneb budoucí maminka na výzvěдах

Vzhledem k tomu, že jsem nastávající maminkou, nemohla jsem si nechat ujít příležitost účastnit se slavnostního otevření nového pavilonu kolovratské školky. Pavilon byl uveden do provozu již začátkem školního roku, takže křest ohněm (tedy dětmi) má již zdárně za sebou.

Už při příchodu k pavilonu mě příjemně překvapila dlouhá fronta lidí, kteří se přišly podívat, a také to, kolik v ní bylo dětí. Ano, je to tak, jinde v Praze se školky ruší a tady kapacitou nestačí.

A samotný pavilon? Většina z vás ho určitě viděla. Zvenku vypadá vcelku nenápadně, tak aby nerušil celkový ráz školky, to hlavní překvapení se skrývá uvnitř. Interiér působí neuvěřitelně příjemným dojmem, a to jak celkovou barevností, tak i vybavením. Tady se

dětem musí určitě líbit! Jak se svěřila paní ředitelka, byl to trochu boj, kterým dětem nové prostory dopřát. A tak se tam na některé aktivity vystřídají postupně i děti ostatní.

Program slavnostního otevření zahájil ho starosta pan ing. Ovečka, který také poděkoval všem, kteří se na výstavbě podíleli, poté promluvila ředitelka Mateřské školky. Důležitých hostů bylo více, ale jsem v Kolovratech teprve krátce, tak vás ještě všechny neznám. O závěrečný kulturní program se postaraly děti ze školky s říkánkami a tanečky a podával se slavnostní dort.

V takové školce se bude tomu našemu budoucímu děťátku určitě líbit a přiznám se, budu mu i trochu závidět.

Stanislava Bartošová

Mateřská škola Kolovraty se nám rozrostla

Mateřská škola Kolovraty je škola s dlouholetou historií. První třída mateřské školy zde byla zřízena v roce 1946 v budově místní národní školy. Od 17. září 1950 začíná existovat samostatná jednotřídní mateřská škola, později dvojtřídní, umístěná v dvojpatrové vile ve velké zahradě. Stravování dětí bylo vyřešeno donáškou jídla z nově vzniklé školní kuchyně, která byla umístěna v oddělené budově a je dodnes společná pro základní i mateřskou školu. Od 1. září 1981 byl zahájen provoz v prvních dvou dostavěných pavilonech mateřské školy. O rok později byl zprovozněn i poslední pavilon, a tím otevřena třetí třída mateřské školy.

Ještě v polovině devadesátých let bylo diskutovaným tématem uzavření jednoho pavilonu mateřské školy pro nedostatečný počet dětí ve třídách. Se vzrůstajícím trendem stěhování mladých rodin s dětmi do klidných okrajových částí Prahy se však kapacita pavilonů mateřské školy ukázala naopak nedostatečnou. A tak obec přistoupila k výstavbě zcela nového moderního pavilonu.

1. září 2003 byla slavnostně otevřena nová dvoupatrová budova mateřské školy, jejíž kapacita je 60 dětí. Celková kapacita mateřské školy se tak zvýšila na 120 dětí. Během prázdnin byly

zmodernizovány i dva stávající pavilony, které byly vybaveny novými výdejními jídlá a lehátky podle nově platné hygienické normy. Od září 2003 jsou v provozu celkem 4 třídy, z nichž dvě se nachází ve starých budovách MŠ. Pro lepší orientaci dětí i rodičů byla čísla tříd nahrazena obrázky. V MŠ je tak třída Berušek, Sluníček, Autíček a Kytíček. Třetí pavilon byl nabídnut k využití Základní škole Kolovraty.

Ráda bych touto cestou poděkovala nejen Městské části Praha - Kolovraty a sponzorům, ale všem, kteří se na výstavbě i vybavení podíleli, ať už finanční, odbornou či manuální pomocí. Stavba nové budovy mateřské školy byla zahájena 23. září 2002 a její dokončení do začátku září 2003 znamenalo jak pro pracovníky stavby, tak pro paní učitelky a provozní pracovnice aktivní účast na přípravě nového školního roku. Pro všechny tak byla velkou odměnou radost dětí z pěkného a útulného prostředí určeného pro hru a vývoj jejich osobnosti.

Filosofií naší mateřské školy je rozvíjet samostatné, zdravě sebevědomé děti a cestou přirozené výchovy tak položit základy celoživotního vzdělání všem dětem podle jejich možností, zájmů a potřeb. Paní učitelky přistupují ke každému dítěti s individuální péčí, s ohledem na jedinečnou osobnost každého žáčka.

Pracujeme podle Rámcového programu předškolního vzdělávání. Nejstarší děti u nás mohou využívat i kroužku míčových her, hudebně pohybové výchovy a angličtiny hrou. Mateřská škola pořádá rovněž různé výlety do přírody, návštěvy dětských divadelních představení, sportovní a kulturní akce pro rodiče a děti a ozdravný pobyt na horách. Veškeré snažení všech zaměstnanců školy směřuje k tomu, aby se zde dítě cítilo bezpečně, šťastně a spokojeně.

Přeji všem dětem, aby se jim v naší kolovratské školce líbilo a aby si na ni zachovaly co nejpěknější vzpomínky.

**Ludmila Křečková, ředitelka
Mateřské školy Kolovraty**

Představujeme nový pavilon

Výstavba nového pavilonu mateřské školy byla zahájena 23. září 2002, vítězem soutěže na generálního dodavatele stavby se stala firma Moravská stavební a inženýrská společnost Zlín s.r.o., která stavbu provedla podle schváleného projektu vypracovaného firmou KMS Architects s.r.o. Investorem stavby byla MČ Praha – Kolovraty.

Vlastní objekt mateřské školy je postaven jako zděná budova z Porothermu na základové desce se dvěma nadzemními podlažními, s monolitickým betonovým stropem a zastřešením dřevěným sbíjeným vazníkem a trámovou konstrukcí zesponovanou deskami SDK a vše přikryto plechovou střešní krytinou z titan-zinku, ze kterého jsou též veškeré klempířské prvky. Spojovací článek mezi podlažními tvoří monolitické betonové schodiště, zvenku pak ocelové požární schodiště na západní straně budovy. V objektu jsou osazena dřevěná euro okna, na jižní straně opatřená celoplošnými venkovními hliníkovými žaluziemi. Fasáda objektu je provedena systémovou akrylátovou omyvatelnou stěrkou. Objekt je vybaven samostatnou televizní anténou s rozvodem do obou tříd podlaží a dále i dvěma samostatnými požárními hydranty včetně ručních hasicích přístrojů.

K novému pavilonu byly přivedeny veškeré nové inženýrské sítě (voda, elektro, splašková a dešťová kanalizace, telefon a plyn). Současně bylo na přístupovém chodníku ze zámkové dlažby doplněno veřejné areálové osvětlení o dvě lampy. Plynové vytápění objektu zajišťuje plynový kotel Vailant spolu se 150-ti litrovými plynovými ohříváči teplé vody na každém podlaží.

V objektu budovy se nacházejí dvě třídy pro 2x 30 dětí i ložnice shodné jak do prostoru či vybavení s veškerým sociálním zázemím (WC, umývárna, sprcha),

výdejnou jídel, šatnou, sborovnou, ředitelnu, WC učitelů, úklidová místnost, venkovní a vnitřní skladovací prostory, kotelna, vstupní vestibul, schodišťový prostor a potravinový nerez výtah. Umývárny jsou rozlišeny dle věku dětí, výškou osazení umyvadel. Na celou stavbu a zvláště pak na její vybavení byly kladeny vysoké požadavky na druhy

materiálů, tak i na hygienické předpisy. Kuchyňské linky s nerez dřezy, dvouvařiči, průmyslovou myčkou nádobí atd. dodala firma Truhlářství Jiří Koníř, nábytek pro vybavení všech místností školky pak firma Nábytek Ing. Milan Huska. Veškerý nábytek je opatřen bezpečnostním ohraněním. V celém objektu jsou osazeny pákové mísící baterie a úsporná splachovací technika. Podlahové krytiny jsou buď z protiskluzné dlažby, PVC či zátěžového koberce dle výběru vedení školky.

Stavba pavilonu MŠ byla dokončena dle smlouvy k 15. květnu 2003 a zkolaudována 11. června 2003 stavebním úřadem v Uhřetěvsi. Finanční náklady stavby byly 7 630 000,- Kč, vybavení kuchyňskými linkami a myčkou 262 000,- Kč a nábytek 533 000,- Kč.

Eduard Gožďál, odbor výstavby

Změna je život

V nedávné době se z Kolovrat odstěhoval pan Milaberský, který byl velmi výraznou osobností naší obce. Každý kolovratský občan zná tohoto příjemného pána a jeho paní, kteří se léta starali o naši poštu. Manželé Milaberští se do Kolovrat přistěhovali těsně před Vánoci 1973 a pomáhali v obci zbudovat poštu, která byla otevřena 3. března 1974. Pan Milaberský se stal jejím poštmistrem a věrně jí sloužil až do 31. prosince 1997, kdy odešel do předčasného důchodu. Ani jeho paní nestála stranou, roznášela poštu doprovázena svými dvěma pomocníky - pejsky. Pan Milaberský odváděl Kolovratům i mnohem více, než bylo povinností poštmistra. Po dvě funkční období byl v zastupitelstvu obce, kde zastával funkci předsedy bytové a sociální komise, po odchodu do důchodu se vzorně staral o dětské hřiště „Na Parkáně“. V roce 1993

byl zakládajícím členem velmi populárního a aktivního Klubu důchodců.

V současné době bydlí manželé Milaberští v Praze - Malešicích, kde jim ÚMČ opatřil byt za uvolnění služebního bytu.

Manželé Milaberští, občané Kolovrat Vám za všechno mnohokrát děkují a přejí mnoho dalších spokojených let.

redakce Kolovratského zpravodaje

Po 30 letech se člověk loučí s prostředím, které mu připadalo jako domov, velmi těžce. Ale změna je život. Budu rád vzpomínat na Kolovraty a lidi a přeji obci, aby jen vzkvétala a Vám všem, aby se v životě dařilo.

Oto Milaberský

Co nového v tělocvičně

Podzimní počasí zase zahání kolovratské velké i malé sportovce do tělocvičny. Znovu se rozjíždí dětské sportovní kroužky a postupně začínají i dospělí.

Tělocvična svou kapacitou vychází vstříc především kolovratským občanům. Ti tvoří cca 80% z celkové klientely. Volné hodiny jsou přednostně pronajímány místním zájemcům. Pro děti a mládež slouží tělocvična z cca 50%. Místní organizovaní sportovci mají slevu až 34%, děti a mládež dokonce až 48%. Hodiny v tělocvičně pro potřeby MŠ a ZŠ v rámci výuky tělesné výchovy jsou poskytovány zdarma.

Tak jako předcházející roky i letos je nabídka dětských aktivit velmi bohatá. Je zde kroužek karate, házená, popbalet, aerobik, všestranně sportovní kroužek, tenis, košíková, florbal, kopaná, cvičení mladých hasičů, break dance. Pro děti a mládež se v

hale konají každoročně různé turnaje (malá kopaná, košíková, atletický a gymnastický pětiboj.....). Jistě se mnou budete souhlasit, že výběr sportovních aktivit mají kolovratské děti pestrý.

Z aktivit pro dospělé převládá nohejbal, volejbal a kopaná, dále je zde florbal, tenis, aerobik, kalanetika, relaxační cvičení, košíková. K turnajům pro dospělé patří volejbalový, nohejbalový a v malé kopané. Velmi zajímavé je celodenní cvičení aerobiku. Další důležité sportovní využití umožňuje posilovna.

Chci poděkovat všem návštěvníkům tělocvičny, dospělým i dětem, kteří přispívají k vytvoření příjemné atmosféry a všem vedoucím kroužků za neúnavnou a obětavou práci, bez které by tyto aktivity nebyly.

Mgr. Alena Kociánová

Nudíš se? Pojd' hrát florbal!

Florbal je v poslední době jeden z nejrozšířenějších sportů. A co to je vůbec florbal? To ti snad nemusím vysvětlovat, je vidět i v televizi, ale přesto o něm napíše pár řádků.

Tento sport je velice podobný hokeji. Máš hokejku (florbalku) a míček. Pobíháš po hřišti, obehřáváš hráče a snažíš se dát branku soupeři. K tomu je potřeba dobrá kondička. Potřebuješ dobrý dech, abys zvládl vytrvalostní běh po hřišti, dobrou trefu a také dobrou náladu.

V Kolovratech je již tento sport rozběhlý u mladších žáků a dospělých, ale stále zde chybí mužstvo patnáctiletých a starších.

Máš-li zájem si zahrát, přijď, těšíme se na tvoji účast. Jestliže se rozhodneš pro tento sport, můžeš si zakoupit florbalovou výbavu (florbalku a míček) u trenéra (za dobrou cenu).

Další informace na tel. čísle 732 621 678 v odpoledních a večerních hodinách.

Sportu zdar, Roman Vyhnánek.

Kolovratský triatlon poštěstě

Letos v červnu se konal další ročník Kolovratského triatlonu. Oproti loňsku se výrazně zvýšil počet startujících (z 15 na 30) a vzrostl podíl třicátníků a čtyřicátníků. Pro řadu lidí bylo překvapením, že mezi čtyřmi nejrychlejšími byli tři lidé nad čtyřicet a za nimi zůstaly doslova desítky dvacátníků a třicátníků. Na muže čekalo 500 m plavání v Konopišťském rybníku, 50,3 km cyklistického boje na trase Konopiště–Kolovraty a 10 km běh v okolí Kolovrat. Ženy měly tradičně kratší trasu běhu, a to 7,5 km.

Již začátek závodu dával tušit, že úroveň opět stoupne. Vícero lidí začalo bravurním kraulem, ale po chvíli u něj zůstali jen tři čtyři závodníci. Nejlépe zaplavoval Filip Kahoun z Dobříše, který zároveň vytvořil rekord plavání časem 8 min 45 s (500 m). Druhý v plavání Václav Urbánek lezl z vody až minutu po něm. Mezi nejrychlejší plavce se zařadili i Luděk Krátký, Daniel Hartl, Pavel Strnad a Vít Smetana. Rozdíl mezi prvním a dvaadvacátým (v té chvíli ještě pětadvacátým) plavcem byl více než šestiminutový!

Plavání je sice krátká, ale důležitá disciplína našeho triatlonu, protože lidé se podle časů rozdělí do skupin na cyklistickou část. Osamělý jezdec je ve značné nevýhodě oproti skupině zkušených cyklistů, kteří jedou „v háku“ a pravidelně se střídají. Na špici závodu se brzy ustálily dvě dvojice: Filip Kahoun s Luděkem Krátkým a Milan Panoch s Lubošem Semíkem. Tito čtyři také zajeli kolo nejrychleji ze všech: s 50,3 km (do času se ovšem započítávají také přechodová depa mezi plaváním a kolem a mezi kolem a během) se nejlépe popral Luděk Krátký (1:38:51), ostatní tři se vešli do dalších čtyř minut. Za těmito dvojicemi pracovalo několik závodníků, někteří ještě těžili z dobrého plavání: Vít Smetana, Pavel Strnad, Daniel Hartl a Daniel Straka. V té době však již začali jít dopředu Miroslav Ďoubal, který si postupně vytvořil slušný náskok, a Jiří Koupilek, na kterého se ke konci kola přece jen dotáhl Pavel Strnad. V pozadí následujícího pole cyklistů se již projevoval Martin Škvor, který rovněž v závěru kola zrychlil, rovněž Petr Bušek se posunul během první části kola o několik míst.

Situace na špici byla poměrně stabilní, Luděk Krátký měl malý defekt (řetěz), ale Filip Kahoun na něj počkal a po společné opravě pokračovali dál. Ze druhé dvojice, která v průběhu cyklistické části tu

první dotahovala, se oddělil rychlejší Milan Panoch a ještě trochu snížil svou ztrátu na prvního.

Do cíle kola přijeli Filip Kahoun a Luděk Krátký ještě společně, ale pak už se Filip oddělil a zmizel vpředu. V patách jim byl Milan Panoch, ale protože si nesprávně odložil boty na běh, neměl je v té chvíli v depu k dispozici. Vyrazil proto na trať běhu až jako osmnáctý a jedním z nejlepších běžeckých výkonů si doběhl aspoň pro 12. místo. Nikým neohrožován vyrazil vpřed Luboš Semík, sedm minut po něm Miroslav Ďoubal a po dalších několika minutách i Pavel Strnad, Jiří Koupilek, Petr Bušek, Daniel Hartl a Martin Škvor. Po krátké odmlce pak ještě Vít Smetana, Daniel Straka, Vojtěch Toms a Jan Wdówka. Pak už byly rozdíly větší.

Filip Kahoun z Dobříše si doběhl pro zlato ve výborném celkovém čase 2:34:10, aniž by musel čelit útokům svých soupeřů, podobně i druhý Luděk Krátký a třetí Luboš Semík. Vynikající běh vynesl na čtvrté místo Martina Škvora, který vybíhal jako devátý. Uběhnout 10 km v terénu (po plavání a kole) za 42 min 12 s je jistě vynikající výkon.

Nejlepším kolovratským závodníkem byl pátý Miroslav Ďoubal (2:47:37), z kolovratských ještě dokončili na šestém místě Jiří Koupilek, na osmém Daniel Straka a na šestnáctém Petr Mimochodek v solidním čase 3:07:50. Tradiční účastník František Šíma závod bohužel nedokončil.

Snad se příště zúčastní elita z let minulých (Jiří Urbánek – třikrát zlato – a Jan Ovečka – stříbro, zlato), aby obsazení nejvyšších pozic neprobíhalo tak hladce jako letos. A snad také znovu přijede Milan Panoch a umístí se konečně tak, jak si zaslouží.

Kategorie žen ani letos nepřinesla dramatické souboje kolo na kolo, ale pět závodnic znamenalo vyrovnání rekordního počtu z roku 2000. Již třetí zlatou medaili získala s velkým náskokem Marta Spilková z Prahy v čase 3:02:15. Druhé místo patřilo Martině Krátké (3:15:11) a pro třetí až čtvrté místo si společně doběhly Jitka Klinkerová a Lenka Straková (3:24:20). Kromě

poslední jmenované hájila barvy Kolovrat také Irena Hejnová, která přes defekt kola a rostoucí únavu podala vynikající výkon a doběhla do cíle v celkovém čase 4:13:33.

Vyhlášení vítězů a příjemné posezení pak následovalo v Prknovce, kde bylo dost času na další diskusi o závodě a sdílení nejrůznějších zážitků z uplynulého dne. V každém případě vyhráli všichni, kdo se závodu zúčastnili, protože ten hlavní boj svádí triatlet především sám se sebou.

Protože se do naší městské části přistěhovalo mnoho nových lidí, chtěl bych nejen je, ale všechny občany Kolovrat, které tento krátký článek zaujal, znovu oslovit a nabídnout jim třeba účast v závodě nebo setkání při podobných sportovních aktivitách. Před několika lety jsem jako reakci na podobnou

výzvu obdržel jediný e-mail, snad to bude tentokrát o něco lepší.

Na shledanou se těší Roman Lang, organizátor závodu (roman.lang@centrum.cz).

Léto s Kolovrátkem

Pro člověka je důležitý nejen domov a rodina, ale i pocit sounáležitosti s jinými lidmi, přáteli. Považuji za velké štěstí, že je tady v Kolovratech tolik lidí, s kterými se můžu od srdce zasmát, postýskat si, zanádat, přijmout pomoc i dát, prožít hezké chvíle.

V poslední době jsme měli několik vydařených společných akcí. Máme za sebou turnaje v plážovém volejbalu (2x 2. místo), cyklistické výlety (Brdy, Pálava), turnaj ve stolním tenisu, celé léto se scházíme při volejbale i na posezení u ohně. Po krásném létě nás všechny z s.k. Kolovrátek čekají další akce, tak ať se vydaří.

Mgr. Alena Kociánová

Jaká byla letošní sezona ?

Nastává podzim a my můžeme společně, začátkem října, uzavřít sezonu na antuce jako každoročně, rozlučkovým klubovým turnajem všech kategorií dětí.

Co můžeme říci k uplynulé letošní sezoně?

Po zimní přípravě jsme s obavami očekávali výsledky soutěží družstev dětí i žactva, protože neměli možnost trénovat ani z poloviny jako ostatní děti ze šťastnějších klubů, kde svou halu mají. Přesto nás překvapily svými konečnými výsledky a umístěním ve skupinách jednotlivých věkových kategoriích. Družstvo dětí, ve složení – Dominik Simon, Dominik Sochůrek, Petra Tříšková, Josefina Kryštůfková, se umístilo ve své skupině na prvním místě, aniž by okusilo hořkost porážky. Družstvo mladších žáků, ve složení – Petr Roušar, Marek Konečný, Kryštof Ekl, Lucie Voborová, Iva Keselicová, Anna Božinová, se umístilo na druhém místě ve skupině. Družstvo starších žáků, vytvořené z mladších a starších žáků, ve složení – Martin Tříška, Václav Kudrna, Petr Roušar, Lukáš Urban, David Urban, Alexandra Božinová, Denisa Simonová, Lucie Voborová, se umístilo na čtvrtém místě ve své skupině. Díky tréninkovým podmínkám, jež děti měly, je to velký úspěch. Proto bych chtěla

poděkovat všem, za jejich odpovědný přístup k reprezentaci klubu.

Nastane zima a před námi je opět otazník, kam jít prosit o hodiny v hale letos? Loni jsme jezdili do Uhřetěvsi. Letos bychom zde získali ještě méně hodin nežli loni, a proto přijímáme nabídku nově vytvořeného centra „Oáza“ v Říčanech. Problém je pouze v tom, že zde nejezdí městská doprava a bez dovozu a odvozu autem se do haly děti nedostanou. Pro velkou vytíženost kolovratské tělocvičny ji můžeme využívat pouze ve čtvrtek. Vzhledem k těmto omezeným možnostem budeme muset umožnit lepším hráčům našeho oddílu hostování v klubech s možností celoročního tréninku. Je mnoho dětí, které hrají pro radost. Ty budou muset čekat s tenisem na jaro, protože se do tělocvičny všichni nevejdeme. Přes zimu budou hrát pouze košíkovou. Z těchto důvodů nemůžeme ani učinit nábor do tenisové školičky pro nejmenší. A tak nám nezbývá, než požádat rodiče o pochopení. Problém s výstavbou víceúčelové haly v Kolovratech trvá. Všichni bychom si přáli, aby se našel někdo, kdo by nám pomohl tento problém řešit.

Úspěchem našich dětí je vítězství v několika celostátních turnajích, které vám přiblížíme na fotografiích.

Hana Vlastníková

Žijí mezi námi....

Vážení občané, vracíme se k zajímavé rubrice, která vycházela v Kolovratském zpravodaji v minulých letech. V Kolovratech žije spousta lidí zajímavých profesí a zálib. Naším záměrem je Vám některé z nich představit. První z řady těchto osobností je slečna Marta Šimová, představitelka nastupující mladé generace, která si zvolila pro ženu neobvyklou životní cestu – stala se vojákem z povolání.

Kdy a kde jste se narodila ?

Narodila jsem se roku 1978 v Praze 8. Do Kolovrat jsem se s rodiči a bratrem přistěhovala ve 3 letech. V roce 1984 jsem začala navštěvovat místní základní školu a od 5. ročníku jsem pokračovala na Základní škole v Uhřetěvsi.

Děti mají nejrůznější přání, čím se stanou, čím jste chtěla být Vy?

Již v útlém věku se u mě začal formovat vztah k medicíně. Zpočátku při studiu „anatomie“ u mámy kuchaných zvířat jako kapr či slepice, v pozdějším věku při „lčeni“ domácích zvířátek a nakonec i vlastních členů rodiny. V 7. třídě jsem se probojovala na zdravotnický kurz Českého červeného kříže a začala jsem pomýšlet na studium na zdravotnické škole, kterou se mi nakonec podařilo vystudovat.

Splnilo toto studium Vaše představy o Vašem budoucím povolání?

Během studia na Střední zdravotní škole jsem začala přemýšlet o tom, že povolání obyčejné zdravotní sestřičky, která běhá v nemocnici kolem mnoha pacientů, by mě v budoucnu nenaplnilo. Poohlížela jsem se tedy po možnosti nástavbového studia. Nově otevíraný 3-letý obor Diplomovaný zdravotnický záchranář byl pro mě jako šitý na míru. Při jeho studiu jsem si stále více uvědomovala, že „terénní medicína“ mě zajímá čím dál víc a je pro mě to pravé. Bavily mě především zajímavé kurzy – plavání, kurz Vodní záchranné služby, slaňování a záchrany ve skalách, záchranného lyžování pod vedením členů Horské služby.

A není to pro ženu fyzicky náročné?

Jelikož jsem nadšeným sportovcem, mám velmi ráda především plavání a lyžování, byla jsem při této výuce ve svém živlu.

A o co se může ucházet úspěšný absolvent tohoto studia?

Po absolutoriu jsem usilovala o přijetí k Záchranné službě hl. m. Prahy. Bylo mi bohužel

nabídnuto pouze místo na dispečinku s tím, že ve výjezdových skupinách není místo pro ženy. Byla jsem z toho zpočátku zklamaná, ale teď nelituji. Nastoupila jsem tedy na chirurgickou jednotku intenzivní péče v Ústřední vojenské nemocnici, kde jsem se naučila mnoho užitečných věcí, včetně obsluhy mnohdy složitých přístrojů. Tato odborná práce mě bavila, ale věděla jsem, že to „není ono“.

Jak se stalo, že jste našla to, po čem jste toužila?

Jednoho dne jsem otevřela učitelské noviny s nabídkou studijních oborů na vysokých školách. Zaujal mě roční praporčnický kurz na Vojenské lékařské akademii J. E. Purkyně v Hradci Králové. Přihlásila jsem se, ale v úspěch ani téměř nedoufala - bylo nás přes 100 a přijatých mělo být jen 5. Zanedlouho mi ale domů přišla pozvánka

na přímé výběrové řízení zdravotníka u plně profesionálního 43. výsadkového praporu v Chrudimi. Sedla jsem na vlak a jela zkusit štěstí. O zdravotnické službě v armádě jsem tehdy neměla žádnou představu, v té době jsem jen párkrát slyšela o 6. polní nemocnici.

V Chrudimi jsem uspěla a rovnou podepsala předběžný závazek. Jaké bylo moje překvapení, když se mě náčelník zdravotnické služby praporu, můj budoucí „šéf“, zeptal, jestli se bojím výšek. Vysvětlil mi, že moje místo je výsadkové, a že tudíž budu muset skákat s padákem. Mně to ještě nedocházelo, ale když jsem večer přijela domů a řekla: „Mami, jdu na vojnu a potom do Chrudimi a budu skákat s padákem,“ tak se mámin zděšený výraz v obličeji nedal přehlédnout. A tak to tedy začalo...

Ani se nedivím, že byla maminka vyděšená, i mě by moje dcera tímto oznámením pěkně vyděsila. Takže jste opravdu narukovala?

Ano, v srpnu 2001 jsem rukovala na vojnu. Čekala mě naštěstí jen zkrácená náhradní vojenská služba v Hradci Králové. Na ty tři měsíce teď vzpomínám už s úsměvem, asi podobně jako většina chlapů na svá „vojenská léta“. Se mnou nastoupilo

naštěstí i několik dívek podobného osudu, a tak jsme to dohromady bez větších problémů zvládly. Nemusím ani popisovat moje dojmy z pořadové, střelecké, tělesné přípravy, ale i úklidu rajonu pod dohledem „zkušených mazáků“. Po měsíci přijímače jsme složily přísahu a už to bylo veselejší, ale vycházky a víkendy, které jsme absolvovaly i my ženy „v zeleném“, bych už nerada vrátila (nechápující pohledy a občas i negativní reakce či poznámky kolemjdoucích).

Po vojně následovaly 3 měsíce „praporčického kurzu“ a stali se z nás vojáci z povolání. Náplní kurzu byly předměty vojenské medicíny, ale i všeobecné vojenské znalosti a dovednosti (taktická, střelecká, topografická, spojovací, chemická příprava a další) a samozřejmě tělesná příprava. Po složení praporčických zkoušek jsme putovaly ke svým útvarům.

Začátky na útvaru pro mě nebyly rozhodně jednoduché. Byla jsem sedmou ženou chrudimského praporu, zpočátku samozřejmě pod drobnohledem mých zhruba čtyř set kolegů. Jejich vztah k ženám v armádě je všeobecně, zvláště u našeho praporu, spíše negativní. Nebyli na mě zlí, ale své místo mezi nimi jsem si musela vydobýt a dokázat, že na to mám. Začala jsem na sobě hodně pracovat - zlepšovala si kondičku, osvěžovala si vojenské znalosti a dovednosti a stále se učila novým a novým věcem od zkušenějších kolegů - to vše „za pochodu“. Bylo to tempo docela zdrcující. Ještě ke všemu jsem byla zařazena na místo velitelky družstva. Pro ilustraci - žena, která vede 5 chlapů služebně i věkově starších, ale má z nich nejvyšší vzdělání... Ale nakonec jsme si na sebe zvykli a v současné době nám to spolu „klape“. Působíme v rámci „Praporního obvazistě“ - jsme jednou ze zabezpečovacích jednotek praporu. Asistujeme při výcviku, střelbách, seskocích, pochodech, cvičeních, přednášíme a přezkušujeme zdravotní přípravu u jednotek. Sami se také účastníme různého výcviku, střelb, seskoků či slaňování, kurzů a školení. Máme také na starosti veškerý zdravotnický materiál praporu.

Víme o Vás, že jste se zúčastnila zahraniční mise. Jaký máte dojem z této práce?

Ano, od září 2002 až do dubna 2003 jsem se účastnila se svým praporem zahraniční mírové mise KFOR v Kosovu. Spolu se slovenskými kolegy jsme měli na starost část území na severu Kosova, hlavně kosovsko-srbskou hranici. Těchto 7 měsíců ve mně zanechalo nesmazatelné zážitky, změnila jsem určitě trochu náhled na svět kolem nás. Připadá mi, že tam každý musel zákonitě „dospět“, pokud se kolem sebe díval otevřenýma očima. Měla jsem příležitost poznat zblízka život Kosovských Albánců na vesnicích i ve městech, ale i Srbů v horách. Až tam jsem si uvědomila, že mohu být šťastná, že žiji právě tady.....

A Vaše profesní plány do budoucna?

Práci v armádě nechci v nejbližších letech rozhodně opustit. Ráda bych opět vyjela s naším praporem na zahraniční misi, ale nebránila bych se ani práci v polní nemocnici. Také bych uvítala absolvování dalších odborných kurzů a stáží. Měla bych se ještě zdokonalit v anglickém jazyce, ráda bych z něho složila vojenskou zkoušku II. stupně.

Netrpí touto profesí Váš osobní život?

Jelikož ještě nemám vlastní rodinu, mohu se mé práci plně věnovat a přizpůsobit ji snadno svému životnímu styl. Je pravdou, že rodina a přátelé mě vidí čím dál méně. Přítel jsem si našla „v oboru“. Je mi ale jasné, že budu časem uvažovat o založení rodiny, a tím i o vybudování klidného rodinného zázemí, se kterým se mé dosavadní zaměstnání moc neztotožňuje.

Máte nějaké koníčky, které nesouvisí s Vaším povoláním?

Nedovedu si představit život bez sportu. Sport sice souvisí s mou profesí, ale já dávám přednost všestrannosti, kterou si v práci rozhodně neužiji - miluji cyklistiku, plavání, volejbal i lyžování. Ráda také navštěvuji různé kulturní akce (dobré divadlo, koncerty, výstavy). Odpočínám si také u hudby, od deseti let hraji na kytaru.

A otázka na závěr: Jaký je dnes Váš vztah ke Kolovratům?

Nikdy nezapomenu na dětství prožité právě v Kolovratech. Kolovraty vnímám stále jako svůj domov, mám zde rodinu a přátele. Poznala jsem hodně míst v naší republice i v zahraničí, ale v Kolovratech jsem nejšťastnější. Čím dál raději se do Kolovrat vracím.

Děkujeme za rozhovor.

Zdeňka Musilová

Zahájení nového školního roku

Základní škola Kolovraty se 1. září 2003 nepřipojila ke stávce učitelů, a tak tento den zahájila nový školní rok 2003/2004. Pro školu to byl významný den ze dvou pohledů, jednak škola vstoupila do 105. roku své existence, a navíc po čtyřech desítkách let otevřela dvě první třídy. Při zápisu se do prvního ročníku přihlásilo 36 dětí, přijato jich bylo 30. První zářijový den tak vstoupilo branou školy 104 žáků, kteří budou navštěvovat šest tříd pěti postupných ročníků. Celkový počet dětí se však v průběhu roku jistě ještě zvýší, neboť s rozvojem Kolovrat budou do školy přibývat další noví žáci.

Kvůli značnému přírůstku dětí musela být jedna třída umístěna do půdních prostor školy, kde již po rekonstrukci budovy vznikly dvě speciální třídy (jedna slouží jako počítačová učebna, druhá sloužila pro pracovní činnost). Tímto řešením však byla kapacita zdejší školy zcela vyčerpána, a pokud budou v následujícím školním roce znovu otevřeny dvě první třídy, bude muset být pravděpodobně jedna školní třída přesunuta do náhradní učebny v družině. Jelikož i do školní družiny se přihlásilo značné množství dětí, bude škola kromě stávající budovy využívat i jeden pavilon po mateřské škole.

Veškeré informace (rozvrhy, personální obsazení, akce...) o kolovratské základní škole naleznete na internetové stránce: <http://skola-kolovraty.doga.cz/>.

Počet dětí v jednotlivých třídách:

1A	15 žáků
1B	15 žáků
2	22 žáků
3	20 žáků
4	17 žáků
5	15 žáků

Do družiny se zapsalo 67 dětí.

Postřehy prvňáčků z prvních dnů školy

David Juřica, 1 A

- *Davide, jak jsi se těšil do školy?*
Těšil jsem se dost dobře.

- *A co všechno ve škole děláte?*

Paní učitelka se nás ptala, jak se jmenujeme, dala nám knížky, které budeme potřebovat, zpíváme a dává nám smějící panduláky.

- *A co se ti ve škole nejvíce líbí?*

Moc se mi líbí, že tam máme hodný holky a taky se mi líbí knihy, které jsme dostali. Ve třídě je nás 7 kluků a 9 holek, chtěl bych aby tam bylo víc kluků, aby byla přesila.

- *A co paní učitelka?*

Zatím jsem s paní učitelkou spokojen, zatím mě nerozčilila.

Martin Jech, 1 B

- *Martine, na co jsi se nejvíce těšil do školy?*

Do školy jsem se hodně moc těšil, nejvíce na paní učitelku.

- *A jaký předmět tě baví nejvíce a který nejméně?*

Nejvíce mě baví český jazyk a tělocvik, nejméně nic. Už před školou jsem uměl písmenka.

- *A co děláte o přestávkách?*

O přestávkách si hrajeme a svačíme.

- *Ve škole působí pro děti velké množství kroužků, budeš do některého chodit?*

Ano, budu chodit na angličtinu.

Rachel Mimochodková, 1 B

- *Rachel, jak jsi se těšil, a až půjdeš do 1. třídy?*

Celé léto jsem se do školy moc těšila.

- *A na co nejvíce?*

Nejvíce jsem se těšila holky.

- *A který předmět tě nejvíce baví?*

Výtvarná výchova, hlavně práce s vodovkami. Už umím i písmenka a počítat.

- *A co děláš o přestávkách?*

Svačím a chodím za kamarádkama.

- *Budeš chodit na nějaký kroužek?*

Budu chodit do Pop baletu.

- *Teprve jsi nastoupila do první třídy, přesto, čím bys chtěla být, až budeš velká?*

Chtěla bych být aranžérkou květin.

Tolik dojmy nových kolovratských prvňáčků. Popřejme jim mnoho štěstí a úspěchů v nastupující cestě za vzděláním.

Přehled školních prázdnin

Podzimní prázdniny připadnou na pondělí 27. října a středu 29. října 2003.

Vánoční prázdniny budou zahájeny v pondělí 22. prosince 2003 a skončí v pátek 2. ledna 2004. Vyučování začne v pondělí 5. ledna 2004.

Jednodenní pololetní prázdniny připadnou na pátek 30. ledna 2004.

Jarní prázdniny v délce jednoho týdne jsou podle sídla školy stanoveny takto:

1. 3. - 7. 3. 2004	Praha 1 až 5
8. 3. - 14. 3. 2004	Praha 6 až 10
2. 2. - 8. 2. 2004	Říčany, Praha východ

Velikonoční prázdniny připadnou na čtvrtek 8. dubna a pátek 9. dubna 2004.

Letní prázdniny budou trvat od čtvrtka 1. července do úterý 31. srpna 2004.

redakce Kolovratského zpravodaje

Novinky z kolovratské knihovny

Místní knihovna i letošním horkém létě vykazala vzestup výpůjček a nových čtenářů a nabízí svým uživatelům stále nové knihy a nové služby. V tomto čísle Kolovratského zpravodaje Vám chci nabídnout možnost nahlédnout do bibliografií vydávaných Městskou knihovnou v Praze. Městská knihovna vydává každý měsíc seznam nakoupených novinek beletrie i naučné literatury a poskytuje je také knihovnám ve své působnosti. Knihy jsou zde řazeny abecedně podle autorů, knihovna uvádí nakladatelství, které knihu vydalo, krátkou anotaci a někdy i stručné hodnocení knihy. Pro každého, kdo se chce orientovat na knižním trhu, je to dobrá pomůcka. V případě, že si chcete knihu přečíst a naše knihovna ji nemá, můžeme Vám ji opatřit prostřednictvím meziknihovní výpůjční služby.

Pro zájemce o historii naší obce shromáždíme a můžeme nabídnout kopie ze starších a již nedostupných knih a časopisů. Postupně tento archiv rozšiřujeme, již teď Vám můžeme nabídnout například úryvky z knihy A. Semanského: „Paměti městyse Uhřetěvsi a okolí“, z roku 1910, části Trnkovy kroniky „Město Říčany v minulosti a přítomnosti“, z roku 1913, vše, co se týká Kolovrat ze „Sborníku učitelského“ z roku 1935, zajímavou studii J.Žižky: „K podobě hospodářských dvorů na bývalých lichtenštejnských panstvích ve středních Čechách“. Některé drobnější zmínky o obci nacházíme i v dalších knihách, týkají se převážně bývalé tvrze, kostela, hřbitova, mlýna... Zde bych chtěla připojit malou prosbu: Pokud někdo z našich spoluobčanů vlastní knihu bratří Hubnerů: „Paměti Nedvězí“ /rok vydání 1884/ a mohl by nám ji zapůjčit k okopírování k rozšíření této naší sbírky, byli bychom mu za to velmi vděční. Knihu nepoškodíme, vrátíme a předem děkujeme.

Další novinkou v knihovně bude převod výpůjčního systému z dosavadního sádkového na

počítačový knihovní systém LANius. V tomto systému již nakoupené knihy zpracováváme a vyhledáváme. Identifikace čtenářů a půjčených i vrácených knih se provádí pomocí čárkového kódu. Proto musí být všechny knihy označeny štítkem s čárkovým kódem, což je práce, která právě nyní v knihovně probíhá, prozatím bez omezení provozu i výběru knih.

Nyní bych Vám ještě ráda nabídla několik novinek z posledního nákupu. Je to například z naučné literatury: Magda Vaculíková: Já jsem oveš /rozhovory s Pavlem Kosátkem/, Karol Efraim Sidon: Červená kráva /rozhovory s K.Hvízďalou/, Timothy G.Ash: Dějiny, přítomnost, črty a zprávy z Evropy 90.let, Rupert Sheldrake: Váš pes to ví: jak psi poznají, kdy se jejich pán vrací domů a další neobjasněné schopnosti zvířat, Dary Vladimíra Menšíka aneb Stromeček mého veselého života, Dana Emingerová: Dva životy, hovory s Viktorem Fischlem.

Z krásné literatury např.: Gillian Bradshaw: Kruhy v písku /historický román/, Bill Bryson: Apalačská stezka, Hlavou dolů /cestopisné romány/, Ursula Curtiss: Zapovězená zahrada /detektivka/, Amy Tan: Felčarova dcera a Adelina Yen Mah: Spadané listy /romány pro ženy/, Judy Nunn: Pod Jižním křížem /rodinná saga z Austrálie/, Noah Gordon: Šaman /2.vydání úspěšného amerického románu/, P.D.James: Černá věž /detektivka/. Pro děti jsou to třeba pohádky Františka Nepila: Pohádková lampička, knížka Astrid Lindgrenové : Já chci taky do školy, pro začínající čtenáře, pro děvčata další díly knih B.Bryantové: Dívky v sedlech.

Hezké počtení Vám přeje

Vaše knihovnice Eva Černohorská

Vydržení

Vlastním rodinný dům s pozemkem. Vlastně nedopatřením jsem nedávno zjistil, že část mého domu stojí svými 8 m² na cizím pozemku. Co s tím mám dělat? Vždyť tato situace trvá už asi 30 let, neboť dům byl postaven již mými rodiči.

(své dotazy můžete psát na: jana@kolovratek.cz)

Doporučuji nic nedělat. Nechat tento stav tak, jak je, neboť je nejjednodušším řešením.

Ve Vašem případě jde o klasický případ vydržení dle § 134 občanského zákoníku. Podmínky vydržení jsou splněny tehdy, jestliže jde o:

- 1) nepřetržitou držbu po dobu 10-ti let a
- 2) oprávněnou držbu (navíc do 10-ti leté lhůty se u Vás započítá i doba, po kterou měli pozemek v oprávněné držbě Vaši rodiče).

Podmínky vydržení byly tedy splněny a Vy jste se stal vlastníkem pozemku, na kterém se nachází část Vaší

stavby. Vydržením se nabývá vlastnického práva někým, ať fyzickou či právnickou osobou, kdo vlastníkem věci není. Předmětem vydržení může být individuálně určená věc jak movitá, tak nemovitá.

Tuto situaci můžete řešit dvěma způsoby:

1. Nic nedělat, neboť Vy jste se stal vlastníkem vydrženého pozemku okamžikem uplynutí 10-ti leté vydržecí doby, k čemuž nepotřebujete ani soudní rozhodnutí
- nebo
2. uzavřít s původním vlastníkem vydrženého pozemku smlouvu (např. darovací) nebo opatřit si jeho prohlášení před notářem a na základě některého z těchto dokumentů nechat zapsat příslušným katastrálním úřadem vlastnické právo ve Váš prospěch na list vlastnictví.

Jana Školoutová

Skautský areál Prknovka

Na severozápadě obce, na katastrální hranici MČ Praha - Kolovraty a MČ Praha - Uhřetěves se nachází 5,5 ha pozemek Prknovky. Za minulého režimu využívala pozemek s objekty svazácká organizace, po revoluci o něj požádala Skautská organizace, s cílem vytvořit zde Mezinárodní skautskou základnu. První mezinárodní tábor proběhl o prázdninách roku 1994, kdy zde pobývala skupinka Francouzů a dvě skupiny španělských skautů. Za jejich pomoci byl pozemek oplocen a vystavěn stálý tábor. V letních měsících je areál využíván k táboření jednotlivých skupin z celé Evropy, mimo sezónu sem přijíždějí na víkendy čeští skauti a pomáhají přiložit ruku k dílu a po krůčcích zvelebují celý areál Prknovky. Mimo to se v Prknovce konají v průběhu roku různé závody, soutěže a kurzy a od září 2002 využívá zdejší klubovnu k práci 37. oddíl skautů a skautek Praha. Zázemí areálu tvoří vila a stodoly. Ve vile se nachází byt správce, kancelář, hostinský pokoj, přizemí je určeno pro využití skautů (klubovny, společenská místnost...). Zatím chátrající stodoly jsou určeny k rekonstrukci, po níž v nich vznikne kuchyň, bezbariérové sociální zařízení, letní a zimní jídelna, zimní ubytovna, klubovna a sociální zařízení. Celý areál se buduje bezbariérově - pro pobyty integrovaných dětí. Proto například polovina chatek, které jsou v areálu vystavěny, byla vybudována tak, aby v nich mohl vždy pobývat jeden zdravý a jeden handicapovaný člověk. Do současné doby bylo v areálu proinvestováno přes 5 200 000,- Kč, a to především díky prostředkům od obce a od zahraničních skautských organizací. O skautskou základnu Prknovka se celoročně obětavě stará pan Václav Šebek se svou paní a

svou prací a přístupem dělají naši městské části dobré jméno nejen v naší republice, ale i v zahraničí. Za to vše jim patří naše velké uznání a dík.

Během letošních prázdnin pobývalo ve skautském areálu Prknovka mnoho skupin skautů ze západní Evropy. A tak během léta potkávali v obci kolovratští občané skupinky skautů z Belgie, Německa, Polska, Španělska, Švédska, Finska, Holandska a Anglie. Každá skupina pobývala v Kolovratech v průměru 10 dní a každou tvořilo průměrně 14 osob.

Jednoho srpnového rána navštívila redakce Kolovratského zpravodaje skautský areál Prknovka a vyzpovídala zde tábořící anglické skauty.

Z jaké části ostrovů pocházíte?

Naše skupina pochází z města Wallington, které se nachází 15 kilometrů jižně od Londýna. Kontakt na kolovratskou skautskou základnu jsme měli přes konferenci TWITOCO, která se u Vás uskutečnila v dubnu letošního roku.

Byli jste již někdy v České republice?

Ve Vaší zemi jsme poprvé. Každý třetí rok vyjíždí naše skupina na tábor do jiných zemí – navštívili jsme tak například Dánsko, Holandsko, Skotsko. Příští pobyt připravujeme ve Francii. Návštěva zemí se vlastně točí v rámci těch měst, která se účastní tohoto projektu, která podepsala protokol o spolupráci.

Která místa Vás při toulkách po naší republice nejvíce zaujala?

Velmi se nám například líbilo v Českém ráji, v Koněpruských jeskyních, na Karlštejně a největší

dojem na nás udělalo Vaše hlavní město, kde kromě památek jsme navštívili také zoologickou zahradu. Máte u Vás moc nádhernou přírodu a památky. Velký přínos však měla návštěva České republiky pro naše děti, které se již ve svém věku seznámily s jinou kulturou a jinou mentalitou lidí.

A jak Vám chutnala česká kuchyně?

Smích. Jedním slovem vynikající. Dvakrát jsme byli na jídle na Kolovratské rychtě a velmi nám všem v příjemném prostředí chutnalo. Jediný malý nedostatek, který trochu stěžoval náš výběr, byly chybějící jídelní lístky v angličtině. Také jsme ochutnali Váš národní pokrm – knedlíky a moc jsme si na nich pošťmáli.

Jaký nejhorší a nejhezčí zážitek si od nás odvážíte?

Jediným záporným dojmem bylo naše chycení revizorem v MHD, kdy si po vstupu do vozidla neoznačili ihned všichni jízdenku, a tak jsme byli

vzápětí o 800 Kč lehčí. Naopak naší nejsilnější vzpomínkou zůstane návštěva strážnického dětského domova, kde se naše děti setkaly s dětmi, které nemají takové štěstí vyrůstat v rodinách nebo mají nějaký zdravotní handicap. Naši skauti nakoupili dárečky a obdarovali jimi strážnické děti. Byl to pro nás moc krásný a přínosný den.

A jak probíhá život zde v kempu?

Vaříme si zde sami, děti jsou rozděleny do skupin, jedna skupina se celý den stará o shánění dříví, druhá skupina o přísun vody, třetí skupina o vaření a čtvrtá skupina o mytí nádobí. Vaří se v centrálním stanu, připravujeme si naše speciality, třeba porridge (čti poridž, ovesná kaše), ale rádi také zakousneme housku se šunkou či paštikou.

Můžete nám trochu přiblížit současnou skautskou organizaci?

V Anglii v současné době působí asi 600 tisíc skautů, na celém světě toto číslo přesahuje 6 milionů. Skautské hnutí se za poslední dobu velmi změnilo. Dříve musely děti skládat testy a zkoušky, aby se mohly stát členy, dnes je snaha skautské hnutí otevřít všem zájemcům. I naše uniformy se změnily. Dříve se nosily krátké kalhoty, dnes naopak nosíme dlouhé kalhoty a již nenosíme klobouky. Jediné, co zůstalo, jsou šátky, každá skupina má svůj šátek, naše wallingtonská nosí černý, patříme totiž k jedné z nejstarších skautských skupin ve Velké Británii. Každá věková skupina má jinak barevnou košili. I vztahy mezi mladými lidmi a vůdci jsou demokratičtější, než to

bývalo. Obecně se dá říci, že to ve skautském hnutí spěje k lepšímu, prosazuje se větší otevřenost. Co se však nemění, je základní myšlenka skautingu: služba Bohu, služba lidem, služba sama sobě (vzdělávání, získávání dovedností...)

I ve skautingu jdeme však s dobou. Dnes se již například moc nepoužívá morzeovka, naopak děti se učí pracovat s počítači, mobily a další novodobou technikou.

Dnes se do skautského hnutí přijímají i dívky, což je další pozitivní změnou. U nás v Anglii se vytváří jak smíšené oddíly, tak i čistě vyložené dívčí organizace. V Holandsku působí smíšené organizace, ale například ve Francii jsou stále ještě skauti rozděleni na dívčí a chlapecké organizace.

Na závěr jsme položili dvě otázky čtrnáctileté Amily:

Jak dlouho jsi skautkou?

Ve skautu jsem 4 roky, hraji ve skautském orchestru na trumpetu. Ve skautu bych chtěla zůstat určitě do 18-ti let, pak uvidíme, ráda bych totiž šla studovat na univerzitu.

Co se Ti u nás nejvíce líbilo?

Nejvíce se mi líbila Praha a nakupování v malých krámečcích. Určitě se do toho krásného města ještě někdy vrátím.

překladatelka Kateřina Musilová

Zdeňka Musilová

Václav Šebek

Jak se jmenujete?

Na tuto otázku musí každý z nás v životě odpovídat nesčetněkrát. Máme-li prozíravé rodiče, kteří nám vybrali to „pravé“ jméno, můžeme si gratulovat. V horším případě budeme při každém představování zdolávat výslovnostní jazykolamy (Co když bude Richard Maurer „ráčkovat“?) a mnohdy se nevyhneme komickým situacím nebo nedorozumění (Karel Karel se asi bez vysvětlování neobejde.). Velkou výhodou není ani „vylepšování“ příjmení příliš nápadným křestním jménem (Leander Lívánek a Charlotte Vomáčková to taky nebudou mít v životě lehké). Při volbě jména proto určitě platí: „Dvakrát měř, jednou řež!“.

Ostatně, máme z čeho vybírat. Nabídka jmen - především slovanských, hebrejských, řeckých, latinských, germánských, románských a v poslední době také orientálních - totiž několikanásobně převyšuje poptávku. Na internetových stránkách je možné najít víc než 1700 základních podob jmen, ale v praxi se jich pro nově narozené děti volí jen 100-700. Také různých výstřelků ve volbě jmen je v Čechách překvapivě málo: asi 1% z celkového počtu pojmenovaných dětí.

Stejně jako my lidé, i jména mají svůj život. A jejich historie jde ruku v ruce s tou naší. V době slovanského dávnověku volbu jména výrazně ovlivňovala víra v jeho význam. Jméno nesloužilo jenom k rozlišování osob, ale pocíťovalo se jako důležitá součást osobnosti, ztělesňující vlastnosti svého nositele. Dostal-li vnuk jméno po dědovi, jeho vlastnosti v něm měly ožít; jména měla chránit před nepřízní osudu; lidé se často jmenovali po světcích, kteří měli bdít nad jejich životem. Původně byli pojmenováni především dospělí, hlavně vládci a šlechta, zatímco děti zůstávaly v nejranějším období bez jména.

Dneska už původnímu významu jmen věnujeme nesrovnatelně menší pozornost a podle charakteru

vybraného jména bychom sociální původ jeho nositele jen stěží poznali. Rodinné zvyklosti však stále ještě do našeho rozhodování promlouvají. „Jestli to bude kluk, bude se jmenovat po tátovi,“ je věta, kterou slyšíme poměrně často. Do hry: „jak se bude jmenovat“ však vstupují nové motivace. Mnozí rodiče například volí pro své děti jména podle oblíbených přátel nebo populárních osobností. A tak po světě chodí Robertové (Redfordové), Brigity (Bardotové), Angeliky, Esmeraldy atd. Velice důležitou roli hraje móda. Pronikají k nám nejen vlivy z Evropy (Iveta, Denisa, Simona, Šarlota, Brigita, Artur aj.), ale v podstatě z celého světa, nevyjímaje Orient (Mohamed, Omar, Fatima, Lejla aj.). Módní vlna k nám přináší i ožívování starozákonních jmen (Ester, Sára, Samuel aj.). Vedle výběru zahraničních jmen se setkáváme se snahou o ožívování jmen oblíbených u nás ve starších dobách (Lucie, Klára, Barbora, Kateřina, Zuzana, Markéta, Tomáš, Jakub, Filip, Ondřej atd.). Jak „znovuzrození“ těchto staročeských jmen, tak i nadměrná záliba ve jménech cizích v sobě skrývají jistá úskalí. Soustředí-li se totiž výběr v určitém období na několik jmen, dochází např. k situaci, že se dívčí část třídy skládá převážně z Kateřin, Terezek a Barbor, stejně jako se v době školní docházky jejich maminek hemžila Mariemi a Růženkami. Jména ztratí svoji rozlišovací funkci a na Terezky se začne pokřikovat Nováková, Pažoutová... V každé zemi však existuje řada jmen, která všem módám a (ne)vkusům odolávají a jsou oblíbená téměř pořád. Českou tradici například reprezentují jména Josef, Jiří, Jan, Petr, Pavel, Marie, Anna, Jana, Lenka atd.

Všechny zmíněné (a mnohé další) vlivy se uplatňují v různých regionech České republiky přibližně stejně významně, nevyjímaje samozřejmě Prahu-Kolovraty. A tak na otázku: „Jak se jmenujete?“ se tady odpovídá nejčastěji: Jiří, Jan, Petr.... Více prozradí následující tabulky:

Mužská jména volená pro novorozence

v Praze-Kolovratech v letech 1993-2003

Četnost	Jména
8	Jakub
7	Jan
6	David, Filip, Petr
5	Matěj, Tomáš
4	Jiří, Martin, Vojtěch
3	Adam, Daniel (+Dan), Dominik, Kryštof, Ondřej, Šimon
2	Jaroslav, Jonáš, Josef, Karel, Lukáš, Pavel, Radek, Tadeáš
1	Andrej, Emil, Edgar, Jáchym, Ladislav, Marek, Matyáš, Maxime, Michal, Milan, Roman, Samuel, Stanislav, Štěpán, Václav

Ženská jména volená pro novorozence

v Praze-Kolovratech v letech 1993-2003

Četnost	Jména
11	Tereza
10	Kateřina, Lucie
6	Barbora (+ Bára), Veronika
5	Anna, Kristýna, Michaela
4	Eliška, Karolína
3	Klára, Martina
2	Adéla, Aneta, Dominika, Marie, Markéta, Monika, Petra, Simona, Sára (+Sarah), Zuzana
1	Adriana, Alexandra, Andrea, Anežka, Daniela, Dana, Ela, Eliana, Eva, Ester, Františka, Gabriela, Hana, Iva, Iveta, Jana, Jenifer, Jitka, Julie, Laura, Lenka, Linda, Ludmila, Magdalena, Marika, Marina, Marta, Milena, Olga, Pavla, Rebecca, Renata, Sabina, Samira, Silvie, Šárka, Taťána, Valentýna, Věra, Viktorie

Nejoblíbenější mužská jména

ze jmen všech obyvatel přihlášených k trvalému pobytu v Praze-Kolovratech (k 1. 9. 2003)

Pořadí	Jméno	Četnost	Původ	Význam
1.	Jiří	76	řecký	„zemědělec“
2.	Jan	71	hebrejský	„bohem daný“, „milostivý dar boží“
3.	Petr	60	řecký	„skála“, přeneseně „skálopevný“
4.	Josef	48	hebrejský	„ten, kdo bude pokračovat“
5.	František	45	italský	původně přezdívka „Francouzek“ pro Jana Bernardona (pozdějšího Františka z Assisi), kterou dostal, protože se zázračně lehce naučil francouzsky
6.-8.	Martin	42	latinský	„zasvěcený Martovi, římskému bohu války“
6.-8.	Pavel	42	latinský	„malý“, „skromný“, „nepatrný“
6.-8.	Jaroslav	42	slovanský	od „jaryj“ (ne od „jaro“), tj. „prudký“, „vznětlivý“, „silný“, „slavný svou silou, prudkostí“
9.	Michal (Michael)	37	hebrejský	„kdo je jako bůh“, „podobný bohu“
10.	Václav	35	slovanský	„více slavný“

Nejoblíbenější ženská jména

ze jmen všech obyvatel přihlášených k trvalému pobytu v Praze-Kolovratech (k 1. 9. 2003)

Pořadí	Jméno	Četnost	Původ	Význam
1.	Jana	64	hebrejský	viz jméno Jan
2.	Hana	48	hebrejský	od slova „channah“, tj. „milostná“, „milostiplná“, „líbezná“, „něžná“
3.	Marie	47	hebrejský	nejasný význam – „milovaná bohem“, nebo „moře hořkosti“
4.	Kateřina	34	řecký	„čistá“, „cudná“, „mravná“
5.	Zdeňka (Zdena)	29	slovanský	viz jméno Zdeněk
6.	Eva	28	hebrejský	„živá“, „životodárná“, „matka života“
7.-8.	Anna	27	hebrejský	viz jméno Hana
7.-8.	Lucie	27	latinský	„světlo“, v přeneseném významu „světlá“, „zářící“
9.	Petra	26	řecký	viz jméno Petr
10.-11.	Lenka	24	řecký nebo latinský	nejasný význam – od Helenka: „pochodeň“, „světlo v temnotách“, nebo od Magdalena: „pocházející z Magdaly“
10.-11.	Alena	24	řecký nebo latinský	viz jméno Lenka

Komu to nestačilo a chce víc:

Knappová Miroslava, Jak se bude vaše dítě jmenovat? Praha 1996

Rameš Václav, Po kom se jmenujeme? Praha 2003

www.rodina.cz/jmena

Za jmenný seznam obyvatel (samozřejmě bez adres a rodných čísel) děkuji H. Heřmanové z ÚMČ Praha-Kolovraty. Iva Mašková (vystudovala Pedagogickou fakultu, obor český jazyk, literatura, dějepis.)

Seznamte se s kachnami

Všichni jistě znáte místní obecní rybník, nebo spíše rybníček, který slouží v zimě dětem jako kluziště a ve zbytku roku jako „sídliště“ pro docela velké hejno kachen divokých. Je na ně velmi pěkný pohled, zvláště v době, kdy vyvádějí mladé (což je asi od května do července a asi šest až deset vajec). A v tuto dobu se cesta kolem rybníka a přilehlé lavičky stávají frekventovaným korzem pro maminky nebo babičky s dětmi, které rády pozorují malá roztomilá káčátka. Pro fandý zviřátek, kterými děti bezpochyby jsou (i když bohužel ne všechny), je to podívaná veselá, ale i poučná, protože zde mohou vidět na vlastní oči, jak se vodní ptáci žijí, jak chrání své mladé nebo jak se tito mladí učí létat.

Bohužel, většina návštěvníků této podívané si neodpustí vzít s sebou kus tvrdého chleba nebo rohlíky a za nadšeného kvákání (neboť ptáci nerozeznají, která strava je pro ně dobrá a která ne) krmí jak malé, tak velké. Viděla jsem, že někteří sem nosí dokonce celou tašku chlebových kousků a vysypávají ji do rybníka. Věřím, že lidé toto činí z nevědomosti (kachny se přeci krmí všude: v televizi, v knihách, atd.), a ne, že by chtěli zviřátkům ublížit, protože ve skutečnosti takové krmení není pro kachny vůbec zdravé, dokonce naopak, v době vyvádění mladých je pro ně naprosto nevhodné. Řeknu Vám proč. Přirozená potrava těchto vodních ptáků je rostlinná, jsou to tlející zbytky vodních rostlin, jakýsi „sladkovodní plankton“ a na takovou stravu je přizpůsobeno i jejich trávicí ústrojí. Loví potravu pohybem, který můžete na rybníku pozorovat. Tento pohyb se nazývá panáčkování a není to jako u psa postavení se na zadní, ale kachna potopí hlavu co nehlouběji pod vodu, následkem čeho se jí celý zbytek těla, ocásek i nožky zvednou kolmo nad hladinu. Toto lovení se musí káčata tak jako většinu ostatních dovedností naučit od své matky. Jenže tady přichází ten kámen úrazu. Čím více lidé nosí pečivo a podobné nevhodné krmení k rybníku, tím menší mají dospělí potřebu učit svoje mláďata přirozenému chování. Mláďata se tedy celé léto (dokud jsou dostatečnou vábníčkou pro procházející se lidi) krmí chlebem, v zimě by ale bez pomoci strádala, protože jsou zvyklá na potravu od člověka, ale v zimě, když mrzne nebo jsou plískanice a kachny jsou přestěhované na zimní sídlo na potoce, jim už nikdo chleba házet nechodí. Naštěstí pro kachny se o ně v zimě stará někdo jiný, a to myslivecké sdružení. Dostalo se mi od pana starosty ujištění, že zvěř je v zimě myslivci dokrmována.

Říkáte si: „Tak v čem je problém? Můžeme krmít ptáky dál a v zimě se o ně už někdo postará!“ Jenže krmení divoké zvěře (mezi kterou patří i tito mírumilovní vodní ptáci) není vhodné i z jiného důvodu, než že si zviřata na člověka zvyknou. Protože kachny se správně v přírodě žijí rostlinnou potravou, pečivo jim nedodává potřebné látky pro

jejich zdravý vývoj. Je to jako bychom děti krmili jen čokoládou. Kachnám narostou velká játra a mají mnoho tuku. Vypadají sice, že jsou pěkně tlustoučké, ovšem ony jsou paradoxně podvyživené. Zviřata prostě také mají stravu zdravou a nezdravou, je to jako u člověka, když jí tučná jídla, jeho tělesné kondici to zrovna nepřidá. Jenže člověk to dělá z vlastní vůle. Zviřata se neumí rozhodnout sama, říct si: „Dneska si nedám ten plovoucí rohlík tady, budu držet dietu.“ Jejich instinkt jim velí najíst se, když je k tomu příležitost.

Důkazem toho jsou například oběti botulismu z řad vodních ptáků. Botulismus je otrava botulotoxinem, tzv. klobásovým jedem, který znáte možná z aféry s otrávenými konzervami před několika lety. Botulotoxin vzniká v některých kazících se potravinách, zejména v mase, ale také v létě v rybnících, ve kterých je v horkém počasí tak nízký stav vody, že nefunguje její cirkulace. Zviřata umírají na otravu během několika dní na následky ochrnutí nejdříve pohybového systému a pak i dýchacího ústrojí. Tento rok byl tímto postižen například rybník Podlesák v Uhřetěvsi, kde několik ptáků uhynulo. Kachny a labutě nepoznaly, že voda je zkažená a zrovna tak potrava, kterou z ní loví. Některé za to bohužel zaplatily. Místní rybník snad postižen nebyl, i když v prázdninových obdobích sucha tenký proužek přitékající vody z Říčanského potoka sotva stačil na zčeření hladiny. Na začátku léta jsme zde sice našli přiotrávenou kachnu, ovšem ze shody termínu s úhynem labutě na Podlesáku se dalo usuzovat, že pták sem zřejmě odtud přilétl. Kachně se naštěstí dostalo včas podání léků a díky péči paní Příbylové ze Záchrané stanice pro zviřata v Jinonicích byla ještě před koncem července vypuštěna na Vltavu.

Ale to už jsem trochu odbočila od tématu, o kterém jsem chtěla původně psát. Chtěla bych tímto způsobem apelovat na všechny milovníky zviřat, kteří chodí kachny divoké krmít, aby to nedělali. Když se Vaše dítě před večeří přejí sladkostí a pořádné jídlo nebude chtít, tak ho pokáráte, nebo mu napříště sladkosti zakázete, ale matka-kachna káčatům nezdravé jídlo zakázat neumí, protože ho nepozná. Ví, že na krmení kachen z příjemného posezení na lavičce ve stínu topolů může jistě být cosi atraktivního. Zvláště když se káčátka div neperou o každé sousto. Ale prosím, nekrmte je.

Jak jsem se dozvěděla od paní Příbylové, v Evropské unii dokonce platí zákaz krmení všech divokých ptáků, což je velmi rozumné, a já i ona doufáme, že tento předpis bude v nejbližší době platit i u nás v České republice. Kdybyste snad přeci jenom chtěli kachnám někdy přilepsit, pak prý v zimě jistě nepohrdnou vařenými bramborami rozmačkanými se šrotem.

Alžběta Albrechtová

Úhyn kachen na břehu Říčanského potoka v lokalitě „Prknovka“

Dne 10. července 2003 v odpoledních hodinách oznámila studentka Přírodovědecké fakulty na Úřad městské části v Praze – Kolovratech nález uhynulých kachen na břehu Říčanského potoka v lokalitě „Prknovka“ v katastrálním území Benice. V rámci krizového řízení byli na místo přivoláni zástupci Hasičského záchranného sboru ČR, Policie ČR, Hygienické stanice hlavního města Prahy, České inspekce životního prostředí, odboru životního prostředí Úřadu městské části Praha 22 a Úřadu městské části Praha – Kolovraty. Uhynulé kachny byly odevzdány na pitvu do Státního veterinárního ústavu a odebrané vzorky vody si odvezla Česká inspekce životního prostředí na chemický a mikrobiologický rozbor. Z poskytnutých výsledků pitvy vyplynulo, že hromadný úhyn kachen vyvolala otrava botulismem, který způsobuje bakterie *Clostridium botulinum*, žijící v bahnatém prostředí rybníků a vodních toků. Bakterie *Clostridium botulinum* se při vysokých teplotách, malém proudění vody a nedostatku kyslíku přemnoží a produkt látkové výměny této bakterie - botulotoxin následně vyvolá otravu. Ve vzorcích vody nebyly nalezeny žádné škodlivé látky. Městská část Praha 22 následně iniciovala schůzku týkající se stavu koryta Říčanského potoka v lokalitě „Prknovka“, na kterou přijali pozvání zástupci okolních městských částí (Kolovraty,

Benice, Říčany) a dotčené orgány (správce toku, vodoprávní orgán, orgán ochrany zvířat, uživatel rybářského revíru a další). Závěr jednání je možné shrnout do následujících bodů:

- Správce toku v tomto roce dle finančních možností odstraní překážky v korytě Říčanského potoka v oblasti „Prknovka“, aby se zlepšila průtočnost toku (bez čištění sedimentů a odklizení komunálních odpadů).
- MČ Benice a MČ Kolovraty požádají Odbor infrastruktury Magistrátu hlavního města Prahy o odklizení komunálních odpadů naplavených při loňské povodni (z dotačních prostředků)
- MČ Praha 22 osloví vlastníky pozemků a projedná s nimi údržbu pozemku v souladu s povinnostmi dle zákona o vodách.
- MČ Praha 22 osloví kompetentního radního hlavního města Prahy ve věci urychlení modernizace čističky odpadních vod v Kolovratech
- Město Říčany bude informovat zúčastněné o postupu intenzifikace jejich čističky odpadních vod.

Ing. Erika Krejčová

Odbor životního prostředí MČ Praha 22

Občanské sdružení Rokytka

V polovině září 2003 bylo v Kolovratech založeno nové občanské sdružení s názvem „Sdružení Rokytka“.

Nově vznikající občanské sdružení má za cíl "lidský" rozvoj území, charakterizovaného povodím Rokytky. Lidský rozvoj území představuje krajinu s možností rekreace a volného pohybu bez automobilů.

Cílem je krajina, protkaná sítí cykloturistických cest, osázených stromy, krajina protkaná biokoridory, krajina umožňující aktivní odpočinek pro všechny věkové kategorie.

Všem spřízněným duším proto nabízíme seberealizaci při pomoci našich záměrů. V nejbližší době nás bude čekat poměrně velké sousto, kterým je snaha o přijatelnou podobu městského expresního okruhu, který by se měl v dohledné době začít budovat

okolo naší obce. Přijatelnou podobou máme na mysli vybudování okruhu tak, aby jeho provoz co nejméně ovlivňoval naše životní prostředí, především pak hlukem, prachem a exhalacemi.

Pokud budete mít zájem, veškeré potřebné informace naleznete na stránkách:

<http://sweb.cz/rokytka-way>.

Kontakt je: petr.bartos@sxg.cz

Petr Bartoš

Utajená léčivka

Třapatka nachová (*Echinacea purpurea* M.)

Tato zdobná trvalka je často pěstována na zahrádkách a přitom se málo dosud ví, že v sobě ukrývá mimořádnou schopnost upevňovat naše zdraví. Není se čemu divit, je totiž v našich končinách zámořským exotem.

Byla k nám dovezena podobně jako lichořeřišnice nebo prozaické brambory relativně nedávno z amerického Nového světa. Pochází z prérií na území USA a Indiáni ji považovali za univerzální všelék. Jejich šamani používali šťávu na obklady zánětů a ran, kaši z kořenů tišili bolestivé namoženiny, pohmožděniny a potíže po kousnutí jedovatými živočichy. Vnitřně ji podávali při infekčních nemocech i různých otravách. Tyto zkušenosti využívali i bílí osadníci. Od konce minulého století se v USA datuje obliba echinaceo-vých kapek.

Popis a výskyt

Dosud se tato trvalka z čeledi astrovitých někdy ještě nesprávně řadí mezi rudbeckie. Má devět druhů a vyznačuje se velkými, drsnými listy a červe-nofialovými či žlutými květy s vypuklými, pi-chlavými úbory, od nichž pochází nejen název (echinos=ježek), ale i lokální lidové označení (mořský ježek). Rozevrlaté uspořádání jazykovitých okvětních lístků se patrně zasloužilo o zajímavý český název třapatka nebo střapalka. Zatímco vzrůstově nižšímu druhu *angustifolia* se více daří na suchých, slunných místech, mohutnější *purpurea* má raději vlhčí polostín. První druh nemá polokulovité květní lůžko. Šlechtitelské snahy však ještě neskončily a objevily se již i bělokvěté kultivary.

Účinné látky a jejich využití

V nati a zejména v kořenech byly nalezeny účinné flavonoidy, silice, alkaloidy, polysacharidy a některé deriváty (např. echinakosid - derivát kyseliny kávové). Tyto látky pomáhají zvyšovat odolnost organismu vůči infekcím a dokáží též podstatně omezovat pronikání i

množení virů v těle. Odborně řečeno tedy bylina patří mezi účinná přírodní imunostimulancia a virostatika. Tyto účinky jsou velice aktuální, protože naše generace se stále více potýká se zdravotními problémy, souvisejícími s poruchami imunity a s virovými infekcemi. To souvisí s nedoceňovaným faktem, že o vzniku nemoci nemusí vždy rozhodovat přítomnost jejího původce v našem organismu, ale naše obranyschopnost (viz AIDS a rakovina).

Prospěšné kapky

Kapky z kořenů echinacey nejsou lékem, ale stimulatorem odolnosti organismu. Proto jsou vhodné i pro jedince se sníženou imunitou, tj. i pro děti od tří let a též osoby oslabené nemocí, stářím, úrazem, stresem, operací, chemickými léky včetně antibiotik, nebo nadměrným pracovním vypětím či dlouhodobým pobytem v nepříznivém prostředí. K jejich domácí přípravě se využijí podzemní kořeny třapatky druhu *purpurea*, *angustifolia* nebo *pallida*. Dobře omyté se vloží do širokohrdlé sklenice, zalijí dobrou žitnou lihovinou a dobře uzavrou. Vyluhování by mělo probíhat v pokojové teplotě alespoň čtyři týdny, kdy se může pozitivně projevit i vliv lunární gravitace. Pak se macerát sleje přes filtrační papír nebo hustou přezhelenou plachetku a uloží v lahvičce v temnu. Preventivně je možno doporučit dospělým

zejména proti chřipce a k posílení odolnosti a kondice čajovou lžičku při snídani po dva týdny a pak raději zařadit náležitou přestávku. Spolu s kořeny se mohou vyluhovat též květy a listy, ale kořeny jsou rozhodující. Stejně se dává přednost lihovému výluhu před využíváním byliny v čaji. Rovněž je dobré mít na paměti, že působení kapek by mělo být podpořeno zdravým životním stylem a duševní pohodou.

PhDr. František Dudek, CSc.

kresba ak. soch. Světlá Dudková

LAY koření s. r. o. Praha ... a typicky kořeníte

**Dodavatel koření, směsí koření,
pomocných přípravků a nožů pro
masný průmysl, hotely a restaurace**

**- vývoj - receptury - poradenství -
- servis - kvalita -**

LAY KOŘENÍ s.r.o. PRAHA Nad Nádrží 530/13, 103 00 Praha 10 Kolovraty
tel.: +420 267 712 572, fax: +420 267 712 573, www.lay.cz

LAY SLOVENSKO s.r.o. Karloveská 25, 841005 Bratislava, tel./fax: +421 265 420 538

FINANČNÍ PORADENSTVÍ

Stavební spoření,
důchodový a životní program ČP,
povinné ručení

Tel. 603 143 651 , 26771 0143
nezávazná osobní návštěva u Vás doma

**Koupím starší rodinný domek
v Kolovratech a přilehlém okolí.**

**Telefon mobil: 605 465 253
Pevná linka: 272 738 968**

Nevidomá osmnáctiletá studentka
hledá dočasný podnájem v Kolovratech,
případně i jinde v Praze.
Pokud chcete pomoci,
ozvěte se prosím co nejdříve.

Zařizuje Roman Lang,
tel.: 777 695 383,
roman.lang@centrum.cz.

Přátelé přírody jsou zváni
na výstavu fotografií Vlastimila MALÉHO

VODICE - POSLEDNÍ RÁJ

V uhříněveském muzeu - Nové nám. 1 251
ve dnech 26. října - 8. listopadu 2003.

Výstava je otevřena
PO - PÁ 14 - 18 hod.
SO - NE 10 - 12 hod. a 14 - 18 hod.

Vstupné dobrovolné. - Jste srdečně zváni.

Redakce Kolovratského zpravodaje
se velmi omlouvá paní Mgr. Ivě Maškové,
za nezveřejnění jejího jména
pod článkem „Kde má Praha lidskou tvář“,
který vyšel v
Kolovratském zpravodaji 2/2003.

KOSMETIKA KOLOVRATY

Kosmetické ošetření francouzskou a německou kosmetikou.

- ❖ základní ošetření mladé a problematické pleti
- ❖ masáže a masky pro normální a vysušenou pleť
- ❖ hloubkové a hydratační ošetření pro suchou a dehydrovanou pleť, ošetření a čištění pleti
- ❖ depilace a líčení, masáže rukou, barvení obočí a řas
- ❖ Čínská kosmetická masáž obličeje, dekoltu, krku a ramen

Provozní doba:

úterý a středa od 09.00 do 17.00 hod.

(po dohodě možný i pozdější termín)

KOSMETIKA KOLOVRATY

Jiřina Schneidrová

Mírová A3/106 (naproti městskému úřadu)

tel. číslo: +420 724 067 749

e-mail: info-jschneidrova@atlas.cz

Michal
Uhlíř

ladění
klavírů

Nad Vrbami 446/4
Praha – Kolovraty

telefony
267 710 180
603 768 189
777 804 599

e-mail
miiisa@email.cz

*Houby bylo možné najít i v letošním suchém roce
v kolovratském parku na Viničkách*

NEKUŘÁCKÝ BAR

OCHUTNEJTE U NÁS:

- ❖ ESPRESSO ILLY: 100% káva Arabica
- ❖ CAPUCCINO
- ❖ PINA COLADA
- ❖ FRAPPE
- ❖ ČAJ RONNEFELDT: výhradně ruční sběr jen tří horních čajových lístků z každého keře čajovníku, které jsou nejvyšší kvality. Tímto způsobem sběru a dále ručním zpracováním se tento čaj stává exkluzivním.
- ❖ ZMRZLINOVÉ POHÁRY
- ❖ ALKO I NEALKO NÁPOJE
- ❖ ČOKOLÁDY, SUŠENKY

RELAX KLUB

U DŘEVĚNÉHO

ZVONU

Mírová 20/50, Praha 10 – Kolovraty

OTEVŘENO DENNĚ 9 – 22 HOD.

TEL.: 267 710 581

**VERTIKÁLNÍ BEZDOTYKOVÉ
BIOTURBO SOLÁRIUM
S LÉČEBNÝMI ÚČINKY**

INFRAKABINA

POSÍLENÍ IMUNITNÍHO SYSTÉMU
ZLEPŠENÍ PLETI A POHYBLIVOSTI
HUBNUTÍ S NOVINAMI V RUCI

**RELAXAČNÍ A SPORTOVNÍ MASÁŽE
ZÁDA, ŠÍJE, NOHY, CELÉ TĚLO**

**ESPRESSO ILLY 100% KÁVA ARABICA
EXKLUZIVNÍ ČAJE RONNEFELDT**

VERTIKÁLNÍ BIOTURBO SOLÁRIUM

- ❖ MÁ LÉČEBNÉ ÚČINKY (akné, ekzémy)
- ❖ PROSTUPUJE HLUBOKO DO POKOŽKY A TÍM ZARUČUJE DLOUHOTRVAJÍCÍ OPÁLENÍ, KŮŽE SE NEVYSUŠUJE A NESTÁRNE
- ❖ JE ÚČINNOU PREVENČÍ PROTI UV ZÁŘENÍ NA PRAVÉM SLUNCI

INFRAKABINA

Je určena jak pro intenzivní potíci, tak léčebné a rehabilitační kúry. Vhodná i pro osoby, které se léčí s krevním tlakem nebo špatně snášejí vysokou teplotu v klasické sauně. Infrakabina vede k velmi účinné detoxikaci organismu a léčbě těla při teplotě od 35 do 50°C, je skutečnou revolucí v oblasti saunování. Regeneruje organismus za využití terapeutického efektu infračerveného záření.

- ❖ ZVYŠUJE ROZTAŽNOST KOLAGENOVÝCH TKÁNÍ
- ❖ SNIŽUJE ZTUHLOST A BOLEST KLOUBŮ, ZAD A KONČETIN
- ❖ SNIŽUJE SVALOVÉ NAPĚTÍ
- ❖ ZVYŠUJE CÍRKULACI KRVE, POSILUJE KREVŇÍ OBĚH, PASIVNÍ KARDIOVASKULÁRNÍ TRÉNINK
- ❖ POMÁHÁ PŘI ROZKLÁDÁNÍ ZÁNĚTLIVÝCH INFILTRÁTŮ, EDÉMŮ A VÝPOTKŮ
- ❖ ELIMINUJE TOXICKÉ LÁTKY V TĚLE
- ❖ POSILUJE IMUNITNÍ SYSTÉM
- ❖ ZLEPŠUJE VZHLED PLETI
- ❖ EFEKTIVNĚ ODSTRAŇUJE CELULITIDU
- ❖ NAPOMÁHÁ KE SPALOVÁNÍ KALORIÍ A SNIŽOVÁNÍ NADVÁHY
- ❖ CELKOVÁ ÚČINNÁ RELAXACE A REGENERACE ORGANISMU, ODSTRANĚNÍ STRESU
- ❖ ÚČINNĚ ZVYŠUJE IMUNITU PŘI CHŘÍPKOVÝCH EPIDEMIÍCH

KOSMETICKÉ A NEHTOVÉ STUDIO V KOLOVRATECH

Nabízím péči o obličej, ruce a tělo.

- **kosmetické služby:**
 - ❖ kosmetická masáž obličeje, krku, dekoltu
 - Jacquetova regenerační masáž
 - cytomasáž
 - klasická masáž
 - mikromasáž očního okolí
 - ❖ úprava obočí
 - ❖ barvení řas a obočí
 - ❖ trvalá na řasy
 - ❖ čištění pleti
 - ❖ ošetření problematické pleti, odborné posouzení
 - ❖ velký výběr masek: na obličej, oči, rty, krk, dekolt a prsa
 - ❖ depilace obličeje
 - ❖ depilace nohou, rukou, zad
 - ❖ líčení: denní, večerní, plesové
- **manikúra, manikúra pro muže**
- **francouzská manikúra**
- **maska na ruce**

U kosmetických služeb pracuji s německou firmou **JANSSEN** a španělskou firmou **CASMARA**. U nehtové modeláže spolupracuji se špičkovou firmou **TROSANI** a **THUYA**. O každém zákazníku je vedena evidence – tj. karta zákazníka. Tato Vám přináší možnost nákupu kosmetických a nehtových přípravků pro domácí ošetření za nižší ceny. Srdečně Vás zvu a těším se na Vaši návštěvu v příjemném prostředí již od **1. května**. Moje zkušenosti jsem získala na Střední odborné škole kosmetické a dalšími odbornými školeními.

- **peeling na ruce**
- **parafinové zábaly rukou**
- **p – shine**
- **šoková kúra na ruce**
- **sauna na ruce**
- **poradenská činnost**
- **modeláž nehtů:**
 - ❖ UV gel
 - ❖ zdobení nehtů – Nail-Art
 - ❖ piercing na nehty
 - ❖ modeláž dekorativními typy
 - ❖ odstranění umělých nehtů
 - ❖ potažení vlastního nehtu gelem
 - ❖ velký výběr laků

Počítače a kancelářská technika prodej ■ servis

HAL 3000
Authorized Partner

computer

VŠECHNY CESTY
K INFORMACI

CCB-Leasing

Multiservis®
SPLÁTKOVÝ PRODEJ

HARDWARE ■ SOFTWARE

■ PRODEJ ■ SERVIS ■ RENOVACE TONERŮ

Počítačové komponenty
monitory tiskárny tonery
pásky do tiskáren
pravidelné cenové akce

Otevřeno: **Po–Pá 8.00–18.00, So 9.00–12.00 hod.**

Adresa: **Černokostelecká 526/110, 251 01 Říčany**

Internet: **www.fft.cz**, e-mail: **info@fft.cz**

telefon: **323 606 100**, servis mobil: **737 660 001**

zaváděcí ceny digitální fotografie

24 HOD. PŘIPOJENÍ NA

www.softexgroup.cz

RYCHLÝ A KVALITNÍ**INTERNET**

Mikrovlnné připojení o průměrné rychlosti 128 kbps a vyšší.

Základní tarify (1GB přenesených dat):

Domácnosti: 290,- /měs.
3 GB: 590,- /měs.**Firmy: 590,- /měs.**
3 GB: 990,- /měs.**BEZ TELEFONNÍCH POPLATKŮ****ON-LINE SLEDOVÁNÍ PŘENOSU DAT****50 % SLEVA NA PŘENOS DAT OD 24 DO 6 HOD.****Zařízení pro příjem signálu - nyní na splátky od 500,- Kč /měs.**Po zaplacení zařízení pro příjem signálu platíte **POUZE** základní tarif.

Ceny bez DPH.

V síti ISSG je nyní více než 90 institucí a firem a více než 170 domácností
(kromě jiného také Radnice, Info-Centrum a ZŠ v Kolovratech).

Signálem jsou pokryty tyto lokality: Kolovraty, Říčany, Uhřetěves, Průhonice, Benešov, Votice, Olbramovice.

VYHRAZENÁ PÁSMO ZA SUPER CENY

bez omezení dat

SOFTEX
G R O U P**VOLEJTE ZDARMA: 800 900 400****Mezinárodně chráněná chovatelská stanice
„Z Ročkova“****Prodá černá štěňátka
Labradora retrievera s PP**

Rodiče lovecky a společensky vedení

Otec: Multichampion, nejúspěšnější pes LR r. 2000-02

Matka: výborná, lovecké a canisterapeutické zkoušky

Oba DKK negativní

Návštěva po tel. dohodě 267 711 637, 607 938 466

Více na www.zrockova.unas.cz**Kolovratský zpravodaj – číslo 3/2003**

Vydává ÚMČ Praha – Kolovraty

Řídí redakční rada: Zdeňka Musilová, Eva Černožorská, Stanislava Bartošová,
Petr Bartoš a Tomáš Bezouška

Adresa redakce: Infocentrum, Mírová 20/54, 103 00 Praha – Kolovraty

Telefon: +420 267 710 613

E-mail: info@kolovraty.cz

Zpracování: Petr Bartoš

Tisk: Grafotechna

Uzávěrka čísla 3/2003 byla 10.9.2003

Číslo 3/2003 vyšlo 30.9.2003

Uzávěrka čísla 4/2003 je 1.12.2003

Číslo 4/2003 vyjde 20.12.2003

Použité fotografie jsou ilustrační, pocházejí z archivu MČ Praha-Kolovraty a od členů redakční rady.

Nevyžádané rukopisy a další podklady se nevracejí.

Uveřejněné příspěvky nemusí vždy vyjadřovat stanovisko vydavatele a redakční rady.

Redakce si vyhrazuje právo rukopisy přizpůsobit výrobě.

Start triatlonu

V nové školce

První den nového školního roku

Nově zrekonstruovaný sál "U Boudů"

Kolovratský tenis

